

SZABADSÁG

LIBERTY

A legrégibb és legnagyobb magyar lap Amerikában. — Hétfőnapon minden nap.
Beolvadt lapok: Magyar Híradó, Magyarok Callaja, Esti Újság, Amerikai Hírlap, Magyar Napló, Magyar Hírmondó, Californiai Magyar Farmer.
The oldest established and largest Hungarian Paper Published Daily.
NO. 258. SZÁM. TWENTY-EIGHTH YEAR. Cleveland, New York, Chicago, Pittsburgh, Detroit 1918. November 2. HUSZONNYOLCADIK ÉVFOLYAM. EGYES SZÁM ÁRA 2 CENT.

A FÉLHOLD BUKÁSA

Törökország kapitulált

SZIGORU FETÉTELEK.-MEGNYILT A BOSPORUS.

Törökország október 31-én feltétlenül megadta magát.

A fegyverszünet és a feltétlen megadás feltételeit szerdán este irták alá és az csütörtökön délbe lépett életbe.

A félhold tehát kimaradt a háborúból, minek első következménye gyanánt tekintélyes angol hadsereg szabadul fel és akár a nyugati, akár az osztrák elleni fronton lesz alkalmazható.

Angol kormánykörök jelentése szerint Törökország biztosította:

- 1) A szövetségesek számára a Dardanellákön való áthajózást és ezáltal a Fekete tengeren a hajóhad működését.
- 2) A Dardanellák és a Bosporus mentén levő erődök megszállását.
- 3) A török kézbe került foglyok hazabocsátását.

A feltételeket Lemnos szigetén állapították meg és irták alá.

AZ ELNÖK VERSAILLESBE TOVÁBBITTA A TÖRÖK KORMÁNY KÉRELMÉT.

Washington, Okt. 31. — A török kormány a spanyol külügyminiszterium utján október hó 14-én jegyzéket intézett Wilson elnökhöz, amelyben arra kéri az elnököt, járjon közbe, hogy a fegyverszünet létrejöttön és a békétárgyalások Törökország és a szövetségesek között megindulhasson. Erre a jegyzékre Lansing külügyminiszter ma küldte el az Egyesült Államok választát.

A válasz szószó szerinti szövegében így szól: Az Egyesült Államok külügyminiszteriumától. — A spanyol nagykövetnek.

Washington, Okt. 31, 1918.
Excelenciás Uram. Nem mulasztottam el az elnök elé terjeszteni azt a jegyzéket, amelyet Ön e hó 14-én hozza intézett és nekem átadott abból a célból, hogy az elnök urnak azt kézbesítem.

Kormányának intézkedéséhez képest örömmel kell annak a jegyzéknek a szövegét, a melyet a török követ a spanyol külügyminiszternek október 12-én, Madridban átnyújtott és amelyben arra kéri a spanyol kormányt, hogy hívja fel az elnök figyelmét a török kormány ama kérésére, hogy a maga részéről a legteljesebb mértékben hajlandó a béke visszaállítására, egyben pedig értesítse az elnököt a hadban álló hatalmakat e kérésről és szólítsa fel őket, hogy bizzanak meg meghatalmazottakat a békétárgyalások megkezdésére, elfogadva a török kormány a békétárgyalások alapjául ama feltételeket, melyeket Wilson elnök a kongresszus előtt 1918 január hó 8-án tett üzenetében, valamint a szeptember 27-én elmondott beszédében lefektetett. Azt kérte továbbá a török kormány, hogy tegyenek azonnal lépéseket az iránt, hogy általános fegyverszünet jöjjön létre úgy a szárazföldön, mint a levegőben és a tengeren.

Az elnök urnak intézkedésére van szerencsém értesíteni Excelenciát, hogy az Egyesült Államok kormány a török követ jegyzékét tudomására hozza azoknak a hatalmaknak, melyekkel Törökország hadiállapotban van.

Fogadja Excellenciád legmélyebb tisztelettem kifejezését

ROBERT LANSING,
az Egyesült Államok külügyminisztere
Don Rianoy Giangos őexcelenciájának,
Spanyolország nagykövetének.

FEJVERSZÜNET AZ OLASZ FRONTON.

London, Okt. 31. Az Exchange Telegraph Co. közlése szerint az osztrák-magyar hadak parancsnoka Diaz tábornoknak, az olasz hadsereg főparancsnokának ajánlatot tett a fegyver szünetre vonatkozólag.

A fegyver szünet ajánlatát Versaillesba továbbították.

TÉPELŐDIK A CSÁSZAR.

London, Okt. 31. Amsterdami jelentés szerint a császár a minap a birodalmi gyűlés több tagja jelenlétében a következő kijelentést tette: "Hogyha Németország érdeke követelni fogja a lemondásomat a trónról, nem fogok tépelődni. Most azonban még nem látom a szükségét annak, hogy lemondjak a trónról."

MONTENEGRO FELSZABADUL

Amsterdam, Okt. 31. Hollandi lapokhoz érkezett táviratok szerint a montenegroi lázadás egyre nagyobb sikerrel halad előre. Cettinje az ország fővárosa teljesen a lázadók kezén van, akik ujjában Scutarit és Riekat is hatalmukba kerítették. Az osztrák és magyar csapatok sietve vonulnak vissza Montenegroból és rövidesen kiűrtik az egész országot.

A KINAI HELYZET.

Peking, Okt. 31. Az Asiatic News Agency távirata szerint Chang Taung Hsiang, tokiói kínai követ arról értesítette kormányát, hogy az új japán kormány kész arra, hogy közvetítő szerepet töltsön be Kína északi és déli tartományainak kibékítése érdekében. A japán kormány azt is kijelentette, hogy mindaddig amíg Kinában a békét teljesen helyre nem állítják, újabb kölcsönt nem fog folyósítani.

ANGOL ELŐRS PALESZTINÁBAN.

A SZÖVETSÉGESEK MÁR A MAGYARHATÁRON VANNAK

SZERBIBA FELSZABADÍTÁSA TUNEMÉNYES GYORSASÁGGAL HALAD ELŐRE.

Amióta Bulgária megadta magát és kiesett a hadakozó országok sorából, azóta a szövetséges seregek szinte tuneményes gyorsasággal haladnak előre és viszik keresztül Szerbia felszabadítását. Az osztrák és magyar hadak képtelenek ellentállást tanusítani az egyesült szövetséges csapatokkal szemben, melyek közül különösen a szerbek harcolnak rettenthetetlen hősiességgel. Megacéllozza erejüket az a tudat, hogy hazájuk felszabadításáért küzdenek.

A legutóbbi jelentések szerint a szerb lovasság már elérte a Dunát Szemendriánál és annak mentén halad előre nyugati irányban a szerb főváros, Belgrád felé, amelytől immár csak huszonnégy mérföldnyire van. Belgrád felszabadítása eszerint csak napok kérdése. Belgrádot 1914 november hó 30-án foglalták el a magyar és osztrák csapatok és azóta tartják megszállva. Szerbia megszállását viszont csak egy év múlva, 1915 októbertől kezdték meg a központi hatalmak csapatai.

A szerb és a szövetséges csapatok immár Magyarország határára vannak, mert Szemendriával szemben a Duna tulsó oldalán a bánáti síkság kezdődik. A szövetséges hadak rövidesen abban a helyzetben lesznek, hogy megkezdhetik Magyarország ellen is hadjáratukat, ha D'Esperry generális a balkáni seregek főparancsnoka arra határozta magát, hogy kieroszakolja a Dunán való átkelést. Az erre vonatkozó híradásokról a következő táviratok számolnak be:

London, Okt. 31. A balkáni harcterekről érkezett táviratok szerint a szövetséges seregek immár Magyarország határára vannak.

Szalóniki, Okt. 31. A szerb lovasság Szemendriánál, mely Belgrádtól huszonnégy mérföldnyire fekszik, elérte a Dunát. Az ellenség folytatja visszavonulását a szerb hadak elől, amelyek számos foglyot ejtettek és nagymennyiségű hadiszereket zsákmányoltak. Belgrád felszabadítása küszöbön áll és az ut nyitva van Magyarország felé, amennyiben D'Esperry generális a balkáni seregek főparancsnoka elhatározná a Dunán való átkelést.

ZAVARGÁSOK MAGYARORSZÁGON

A SOMOGYMEGYEI BARCS KÖZSÉGBŐL MENEKÜL A NÉP A HORVÁTOK ELŐL.

London, Okt. 31. Különböző forrásokból eredő értesülések szerint Budapesten és Magyarországon tekintélyesebb városokban mind nagyobb mérvet öltenek a zavargások. Budapesten felfegyverzett tömeg jár az utcán és fosztogat.

A Somogy-megyei Barcs községből menekül a nép Magyarország belseje felé, mert attól tart, hogy a horvátok rátörnek a községre.

Szlavóniában a zavargó tömeg felgyújtott néhány kastélyt.

A VERSAILLESI TANÁCSKOZÁS

Páris, Okt. 31. A szövetséges hatalmak megbízottai, Wilson elnök megbízásából House ezredes, a szövetséges hatalmak katonai és tengerészeti képviselői, mint a versaillesi konferencia résztvevői, ma folytatták a tárgyalásaikat.

A kérdések nagy jelentősége érthetővé teszi azt, hogy bizonyos nézeteltérések merültek fel, amelyek azonban a tárgyalás folyamán teljesen elsimultak. A legfelsőbb haditanács csak akkor fog összeülni, ha a versaillesi tanácskozás résztvevői minden kérdésben egyetértenek.

London, Okt. 31. A berlini Vossische Zeitungra való hivatkozással az Exchange Telegraph Co. Kopenhágából azt táviratozza, hogy Foch marsallnak a fegyverszünetre vonatkozó feltételei kedden érkeztek Berlinbe.

HORVÁTORSZÁG FÜGGTELENSÉGE.

Páris, Okt. 31. A Matin Genfből szerzett értesülése szerint a horvát országgyűlés nagy szótöbbséggel Horvátországnak, Szlavóniának és Dalmáciának Magyarországtól való elszakadása mellett foglalt állást. Zágrábban a magánházakon és a középületeken horvát nemzeti zászlók lengenek és a nép nagy lelkesedéssel ünnepli az országgyűlés határozatát.

KUEHLMAN, MINT BÉKEMEGBIZOTT.

Kopenhága, Okt. 31. A berlini Lokal Anzeiger azt írja, hogy a békétárgyalásoknál Kuehlman lesz Németország egyik megbízottja.

A BERLINI-BÉCSI VASUTI VONAL.

Paris, Okt. 31. Berlin és Bécs között megszakadt a vasuti összeköttetés. A Le Journal Zürichből szerzett értesülése szerint a csehek Bodenbach közelében a maguk ellenőrzésébe kerítették a vasuti vonalat, úgy, hogy a vonatok Berlinből csak Shandaug közlekedhetnek. Ezzel a hírrel kapcsolatban a berlini Vorwaerts a következőket írja:

A német világpolitikát újabb csapás érte. A Hamburg-Baerd vasuti vonal lesülyedt a Hamburg-Bodenbach vonalra.

A Le Journal azt is írja, hogy Fiume és Budapest, valamint Triest és Bécs között szintén megszakadt a vasuti összeköttetés.

A CSÁSZAR RAGASZKODIK HINDENBURGHOZ.

London, Okt. 31. A Post Amsterdamból szerzett értesülése szerint Hindenburg pénteken a császárnak benyújtotta a lemondását. A császár a lemondást nem fogadta el.

A BOLSHEVIK VÉRFURDÓRE KÉSZÜLNEK.

Kopenhága, Okt. 31. Egy petrogradi távirat szerint a Bolshevikiek elhatározták, hogy végleg leszámolnak az urisoztályal. A dologból nem is csinálnak titkot és november tizedikét tüzték ki annak napjára, mikor az általános mézárást véghez vinni akarják. A távirat szerint e napon könyörtelenül legyilkolnak mindenkit, aki az urisoztályhoz tartozik. — Petrogradban rettenetes pánikot keltett a Bolshevikiek elhatározása és aki csak teheti, menekül a városból.

ELSÜLYEDT GÖZÖS

Philadelphia, Okt. 31. Az itteni American Manganese Manufacturing Co. arról kapott értesítést, hogy az Ethel nevű gőzöse, mely utban volt Cuba felé, a cubai vizeken elsülyedt. A gőzös legénységének sikerült megmenekülnie. Egyenlőre még nem jött értesítés arról, hogy mi okozta a gőzös elsülyedését.

HA NEM TUD ORVOST KAPNI SPANYOL INFLUENZA ESETÉBEN

Hívja fel telefonon a HEALTH OFFICET, Egészségügyi hivatal, vagy a legközelebbi rendőr állomást.

LALOK
nyilvánosan, vagy
kínk azonnal
rajzát, vagy
írásával együtt,
vényesen meg-
k. Teljes és
sitást adunk.
Company Inc.
way (S)
k. N. Y.

és első és má-
ó betáblázás mel-
& Son, 507-510
ilding, Cleveland,
246-271

MÁNYOK
G A HÁBORUT
NES könyvcs-
LON listáinkat,
folytán szűke-
k jegyzékét tar-

WILSON
mi ügyvéd
R BUILDING,
TON, D. C.

D ALMI
forduljon
DÉNES mérnök,
abadalmi ügyvéd
kijához.
New York,
605 W. 151st St.
közlemben.)

MÁNYT.
LHAT, HA TUD
NDOLKOZNI
és éppen ITTEN
ó nagy alkalmu egy
íri és vagyont hoz-
pes megtenni, AZT
OST.
értékesek és mi
nk, hogy az övé-
kapja. Ha van la-
ha akar egyet cesi-
nal UJ MAGYAR
mi azt ingyen
kijük
esítésünk és ta-
ingyen kapható és
tját vagy rajzát
k ingyen megviza-
ryszert, érvényes
ai megvédjük.
gértük a szabadai-
günkön hirdetjük
an, HOGY AZT EL
és legnagyobb sza-
a, Washingtonban,
dolláros épületünk
EVANS & CO.
Washington, D. C.

LORENZ
fériak részre
li specialista.
Pittsburgh, Pa.
elő órák:
án, pénteken reg-
től este 5 óráig,
őrtől 6 és szomb-
el 9 óráig este 8
és szombatnapon
től d. u. 2 óráig.
FOLYAT MAB
ORLATOT.

zséges
gség.
gség megelőzésére
b dolog megőrizni
sségét és a helyes
pályát betartani.
is előrehaladt
a helyes életmód
ér tisztaságát és
ezd rosszbodni a
meg vért Cinto-

toria
egészséges
képzője"
elépíti a testet,
j vért ad. A veres
t ellátja azokkal
n, amikre azoknak
n. Ezer és ezer
és ajánlja ezt,
és vértisztítót és
lébbadozóknak és
ban levő beteg-
il kellemes íze van
mészhető.
alami nagyszerű
jót.
minden gyógyszer-
szes áruházaiban,
előleges bekiűdése
szívesen megküld-
ként \$1.25, \$ íveg
redüli készítője:
ria Company
gyára
DOCK, PA.

Ezren és ezren menekültek meg a haláltól A whiskey megakadályozza az influenzát

FONTOS FIGYELMEZTETÉS.
SZAVAZZON UGY, A HOGY AZT ITT LÁTJA.

Ugyanilyen módon kell azt megjelölni. Keresztet kell tennie az első javaslatnál a "YES" szócscsca elé. Keresztet kell tenni a második javaslatnál a "NO" szócscsca elé.

Proposed Amendments to the Constitution	
X YES	Article II, Section 1 Referendum Provision, Reserving to the People the Power to Approve or Reject an Action of the General Assembly Ratifying any Proposed Amendment to the Constitution of the United States.
NO	Article XV, Section 9 Prohibition of the Sale and Manufacture for Sale of Intoxicating Liquors as a Beverage.
YES	Article XII, Section 12 That the General Assembly shall Classify Property for Taxation Purposes.
X NO	

FIGYELMEZTETÉS.

Választás napja kedden, november 5-ik napján lesz és ez az egyedüli alkalom a csontszáraz javaslat ellen szavazni. Ezen a napon el kell menni a szavazó bódéhoz és szavazni. Ha elhanyagolja a szavazást, a CSONTSZÁRAZ örjögök fognak nyerni.
SZAVAZZON UGY, A HOGY AZT ITT LÁTJA.

Az ország több részéből, épen onnan, hol az influenza járvány a legerősebben dühöngött, jönnek a jelek, melyek azt igazolják, hogy az influenza járvány igen sok áldozata a whiskey használatával megmenekült a tüdőgyulladás veszélyétől és a haláltól.
Az orvosok ajánlják a whiskeyt, ápolónők adták betegeknek. Katonatisztek vitték be a katonai táborokba, hogy ezzel mentsek meg a katonák életét. Azonban

A PROHIBÍCIÓS ÁLLAMOKBAN NEM VOLT WHISKEY.

Mert ezekben az államokban törvény tiltja a whiskey és bármi más szeszes ital elárúsítását. A törvény nem engedi meg azt se, hogy maga csináljon szeszes italt vagy más helyről rendeljen magának.
E miatt aztán százan meg százan, sőt ezren és ezren pusztultak bele az influenzába. Ezek az emberek ma is élhetnek, ha az állam, melyben éltek, nem lett volna száraz, ha nem ellenkezett volna az állam törvényeivel egy csepp pálinkát is behozni otthonukba.

AZT AKARJA, HOGY OHIO SZÁRAZ LEGYEN?

Akar Ön olyan törvényt, hogy bűn legyen egy csepp whiskeyt, egy pohár bort vagy egy üveg sört tartani házában, pakktáskájában vagy bárhol az Ön közelében.
Ha ez a törvény életbe lép, a rendőrségnek joga lesz átkutatni az Ön családi szentélyét, otthonát, megmotozni Önt és ha találnak Önnél egy csepp whiskeyt vagy bármi más szeszes italt, úgy hat hónapra a börtönbe küldhetik vagy ezer dollár pénzbírságot vehetnek ki Önre, vagy elítélhetik mindakettőre is.
Ha nem akar ilyen törvényt Ohio államban, úgy szavazzon a most keddi November 5-iki választáson.

SZAVAZZON "NEM"-MEL A PROHIBÍCIÓ ELLEN, MINT AZT A KÉP MUTATJA.

Ha Ön szavazó, feltétlenül el kell mennie a szavazó bódéba most Kedden.
Ha Ön nem szavazó, úgy lásson utána, hogy az a szavazó, a ki az Ön házában lakik, menjen el szavazni még akkor is, ha e miatt egy pár órai munkáját kell vesztenie.

SOKKAL FONTOSABB DOLOG ÉLNI, MINT DOLGOZNI, ÉPEN EZÉRT TARTSA AZ ESZÉBEN, HOGY

MOST KEDDEN

A NOVEMBER 5-IKI VÁLASZTÁS NAPJÁN SZAVAZNIA KELL A PROHIBÍCIÓS ÖRJÖNGŐK ELLEN, HOGY MEGMENTSE NEMCSAK SZABADSÁGUNKAT, HANEM MEGMENTSE ÉLETÜNKET IS.

EGY AMERIKAI HAZAFI

Megszökött a német hadsereg-ből és felespottt amerikai katonának.

Páris, okt. 30. — Andrew Eisch örmesternek, aki ezelőtt német, most pedig amerikai katonának, ez a rekordja:

Németországban született huszonkét esztendővel ezelőtt. Tizenöt évvel ezelőtt kijött Amerikába, Menasha, Wis.-ban lakott.

1913-ban látogatásban volt Németországban és akkor rábukták az egyenruhát. Elküldték több társával együtt, hogy a német kolóniákon folytassák el a néger lázadásokat. Innen megszökött és visszajött az Egyesült Államokba.

Itt a chicagói teológiai főiskolának lett a hallgatója s mikor Amerika kimondta a háborút, önkéntesen jelentkezett katonának.

Eisch örmesternek két fivére van. Mindketten az amerikai haditengerészetnél szolgálnak. Ezek is Németországban születtek.

— Megmondom, — mondta a fiú, — hogy én, aki német polgárnak születtem és a császár hadseregében szolgáltam, miért fogtam fegyvert szülőháza-m ellen.

— Azért, mert tudtam, hogy ha Amerika nem lépett volna bele a háborúba, öt esztendő múlva a németek ideát lettek volna.

Az örmesternek három unoka fivére harcolt a német hadseregben, illetve harcolt. Az amerikai frák St. Mihiel mellett elfogták mind a hármat és ezek most szintén utban vannak Amerika felé.

NEM ÉPITENEK ÚJ HAJÓGYÁRAT.

Washington, okt. 31. — Az Egyesült Államok hajózási tanácsa visszavonta a Bethlehem Steel Companyval kötött hatvanmillió-szerződést. A szerződés egy Alamada, Cal. építendő hajógyárra szólt. A visszavonást avval indokolták, hogy mire a hajógyár elkészülne, akkor már nem lesz szükség rá.

GYÖRGY KIRÁLY DISZKARDJA.

A japán császár ajándéka az angol királynak.

London, október 30. — Fényes és nagyszabású ünnepély keretében nyújtotta át ma délelőtt Yorihito herceg György angol királynak a Buckingham palotában a japán császár ajándékát. A japán császár egy remekművi díszkardot küldött ajándékba György királynak és egyben a japán hadsereg egyik táborsernagya nevezte ki őt.

György király szívélyes szavakkal mondott köszönetet Yorihito hercegnek a kitüntetésért és nagy elismeréssel adózott a japán hadseregnek, amely hősiességét egy a szárazföldön, mint a tengereken bebizonyította. Az angol lapok hosszas cikkekből emlékezik meg a Buckingham palotában lefolyt ünnepélyről és reámutatnak arra, hogy Japán rendkívül nagy szolgálatakat tett a világháború folyamán a szövetségeseknek.

Dacára, hogy Skandináviában is szűken van az élelem, mégis megengedték, hogy az orosz menekültek, hogy bejöhessenek. De a helyzet azóta annyira rosszabbodott, hogy újabbán a svéd és norvég kormányok kénytelenek voltak határait elzárni.

FEKETEGYEMANT HOLLANDIÁNAK.

ANDRÁSSY GYULA GRÓF.

Bemutatjuk Andrassy gróf arcképét, aki nemrég Magyarországot és Ausztria külügyminisztere lett. Andrassy az általa alapított alkotmánypártnak volt az elnöke.

AMERICAN AUTO SCHOOL
633 Superior Ave., N. E.
Cleveland, O.
Tanítjuk az autók vezetését és javítását gyorsan és rendkívül mérsékelt árral. Nappali és esti tanfolyamok. — Kereszen felbennünk, vagy írjon levelet.

SVÉD PANASZ

Stockholm, okt. 30. Az orosz menekültek, kik Finnországban már nem találtak helyet olyan kérdés elé állították Svédországot, hogy a Dr. Hellner külügy miniszter Angliához fordult, kijelentve, hogy ezentul Svédország nem adhat menhelyt oroszoknak.

A "bolshéviki uralom ezer és ezer áldozata Finnországba menekült. A finnek jószívűen megosztották a menekültekkel esze-kély élelmiszert készleteiket. Ennek következtében az élelmiszer kérdés annyira kritikus lett Finnországban, hogy jelenleg a kormány a nép egészségére veszélyben forog. Erre a finn kormány a svéd és norvég kormányokhoz fordult azon kérdéssel, hogy engedjék meg az orosz menekültek továbbmenetelét a Skandináv félszigetre.

Dacára, hogy Skandináviában is szűken van az élelem, mégis megengedték, hogy az orosz menekültek, hogy bejöhessenek. De a helyzet azóta annyira rosszabbodott, hogy újabbán a svéd és norvég kormányok kénytelenek voltak határait elzárni.

FEKETEGYEMANT HOLLANDIÁNAK.

Washington, október 29. — Garfieldnek, a fűtőanyagbiztosnak hivatalos kijelentése szerint az Egyesült Államok Hollandia számára havonként 100,000 tonna fűtőanyagot, nagyrésztben szenet, biztosított. Ezzel Hollandia felszabadul az alól a nyomás alól, amit épen a szénkészlet hiányosságára támaszkodva, Németország általánosan gyakorolt föltette.

Tekintettel arra, hogy a hollandi kormány ezentul nem lesz Németországra szorulva ha szénre lesz szüksége, sokkal függetlenebbül beszélhet majd a német kormányval.

Mikor az Egyesült Államok ezt a kedvezményt megadta Hollandiának, mondja Garfield, azóta Hollandia sokkal nagyobb zsíranyagot adott át északi Franciaországnak és Belgiumnak, mint eddig bármikor.

ÁPOLÓNŐK KERESTETNEK.

A kormány tudni akarja, hogy hány betegápolóhoz értő nő van az országban.

Az Egyesült Államok kormányának, az Amerikai Vörös Kereszt segítségével e héten akarja megállapítani, hogy hány olyan nő van az országban, aki ért a betegápoláshoz s ebben gyakorlati tapasztalata van. Tudni akarja a kormány, hogy kik részesültek mostanában vagy régebben ápolónői kiképzésben s miben állott a gyakorlatuk, mert csak így tud a kormány gondoskodni arról, hogy úgy a haretérben, mint a kiképzőtáborokban legyen elegendő ápolónő s emellett maradjon elegendő itthon is a lakosság egészségének védelmére.

Azok a magyar nők, akik okleveles ápolónők, ápolónővédek, le nem vizsgázott ápolónők, gyakorló ápolónők, képzés nélküli ápolónők, azonnal tudassák nevüket, lakáscíkjüket és képzettségüket a "Vörös Kereszt" felé. Tartassák ezt mindegyik hazafias kötelességének. Szól a felhívás a kórházakban alkalmazott kórházi vagy ápolói gyakorlati bíró férfiaknak is.

A jelentkezés nem azt jelenti, hogy a jelentkezés a haza szolgálatába való lépést, csupán arra lesz jó a jelentkezés, hogy a kormány megtudja, kik alkalmasak ápolószolgálat teljesítésére.

"Azt hiszem, hogy saját testi tevékenységem annak tulajdonítható, hogy magam is Nuxated Iron-t szedtem." mondja Wm. R. Kerr, Chicago városának volt egészségügyi Biztosa. "Számomra ez az egyedüli és legbiztonságosabb és legfejlettebb gyógyszer, amelyet az ország valamennyi kórházában használnak és minden orvosnak rendelnie kellene. Nuxated Iron segít egészségesebbé válni az erős, mérgező embereket nevelni. Az eredmény biztosított, vagy a pénz vissza lesz adva. Minden jobb gyógyszerárban kapható."

A HOSSZU CSOK

Egy new yorki válóper rekord-erő állításai.

New York, okt. 27. — Több válóper között egy állítólag öt mérföld hosszú csók is szerepelt Mrs. Mattie D. Tompkins-nak, gazdag gyáros férje elleni válóperében.

A válóper iratai szerint Mrs. Tompkins avval vádolta urát, hogy hevesen udvarolt Mrs. Emily Hillis, egy brooklyni orvosi feleségnek. Mrs. Burt D. Harrington tanuallomása szerint Tompkins és Mrs. Hillis a kórházban fordultak egy a Gedney farmoknál a Tompkins nyaralójáig megtett autóból utón. A csók az egész öt mérföldes utat át tartott. Tompkins tagadja felesége állításait.

BÉCS FORRADALOM ELŐTT.

Az osztrák császárvárosban forradalom kitörésétől tartanak.

Páris, október 30. — Bécsben egyre aggasztóbb lesz a helyzet és attól tartanak, hogy a nyílt forradalom kitörését nem lesznek képesek megakadályozni. Kitérnek ez egy táviratról, amelyet Don Jaime küldött a spanyol királynak Madridba. A táviratot egyik spanyol szákratávíró-állomás felfogta. Don Jaime fia Don Carlosnak, a spanyol trónkövetelőnek és a táviratban a következő kérelmet intézi Alfonz királyhoz: "Kérem, tegye meg nekem azt a szíveseséget és juttassa bécsi nagykövetét, hogy vegye őrizetbe bécsi háztartásomat. Örök reménytelül várom a válaszát." E távirat azt bizonyítja, hogy az osztrák császárvárosban az állapotok már odafajultak, hogy a magántulajdon sincsen immár biztonságban.

AKRONI MAGYAR ORVOS DR. A. LOWEN

Ahazai magyar orvos, az összes orvosi tudományok tudosa.
634 So. Main St., Akron, O.
Rendelő órák: Naponta 9-11-ig, 2-10-ig, 4-6-ig, 7-9-ig. Vasár és ünnepeknapokon délután 10-11-ig, 12-1-ig.
Phone: O. S. 4622. Lakásim 371. Berzsegy 833.

MENEKÜLÉS A NÉMET FOCSÁGBÓL.

Három amerikai aviatikusnak sikerült a szökés.

Hága, október 30. — Három amerikai hadifogolyok sikeresen szökött Németországból Hollandiába szökni. A merész és veszedelmes utat Tillinghast, Donaldson és Anderson hadnagykök, kik az aviatikus osztagnál teljesítettek szolgálatot, tették meg.

Az aviatikusok szeptember folyamán kerültek fogságba. Szeptember 27-én szöktek meg Valenciennesből és veszélyes körülmények között érkeztek a hollandiai határra.

Tillinghast hadnagy szeptember 22-én kénytelen volt Cambrai közelében a német vonalok közt elszállni. Donaldson hadnagyt hasonló sors érte Douai közelében szeptember 3-án, míg Anderson hadnagyt Arras közelében fogták el. A valenciennesi börtönből úgy szöktek meg, hogy áttörték a börtön tetőzetét, majd egy falat megmászva átúsztak egy esatornában. Német őrszemek többször látták őket, de az amerikaiak folytatták útjukat. Az ut legnagyobb részét a eszillagok után igazodva, éjjel tették meg. Miután Brüsszelt elhagyták, kiléne napig Budel közelében rejtették el magukat. Ez alatt az idő alatt átjárót kerestek villamos árammal feltöltött sodrony kerítésen, mely a holland-belga határon vonul végig. Végre elérték Hágába és alig várják az időt, hogy ismét haza mehessenek.

LITVÁN FÖLDMIVELŐK A NÉMETEK ELLEN.

Washington, október 30. — Amsterdamból érkezett jelentés szerint Litvániában a német uralom és a németektől felkarolt hivatalos tényezők ellen fellázadtak a földmivelők. Most már ezrekre rug a lázadó földmivelők száma, akik hír szerint az ellenük kirendelt német csapatokat legyőzték. A jelentés azt is mondja, hogy a forradalom kezd kiterjedni az egész országra.

MARY PICKFORD EURÓPA-BA MEGY.

Ezentul csak a katonáknak játszik. — Fél a "Flu"-tól.

Omaha, Nebr., október 30. — Mary Pickford, a mozilátogató közönség nagy kedvence Franciaországba készül. Utközben Californiából New Yorkba a színésznő kijelentette, hogy még csak egy képből fog Amerikában szerepelni, mielőtt utazni indul Európába.

"Ugy érzem, hogy nagyobb szolgálatot teszek hazámnak, ha az itthoni népek helyett, a katonákat látom fel", — mondta a művésznő.

AMERIKÁBA JÖTT A ZEEBRUGGEI HÓS.

H. T. C. Walker, tengerész-hadnagy.

Walker, az angol haditengerészet egy hadnagya, ki résztvett az angol flotta Ostende és Zeebrugge ellen intézett támadásában, melynek sikerült egy időre a font két kikötőt a szubmarinok használatára elől elzárni. Amerikába érkezett. A hős hadnagyt felkarjait vezette el a támadás alkalmával.

"SULYOS" BIZONYÍTÉK.

New York, okt. 25. Frances Nelson, mozi-színésznőnek, pontosan \$16,500-ért meg az a hirtelen ötlete, hogy miután gozdfürdőt vett, lemerette magát.

Miss Nelson beporította a Super mozitársaságot. A társaság azt állította, hogy a kis termetű nő megtörte szerződésének azon pontját, melyben kötelezte magát, hogy nem "hizik" meg. A társaság állítása szerint a kisasszony 120 fontot nyomott a szerződés szerinti 110 helyett. No de lyet!

Elbocsátása után Miss Nelson a gozdfürdőbe sietett és miután megfürdött, ruhástul együtt sem nyomott még 110 fontot sem. A "kiosike" nagy méltatlankodással panaszoalta el a rettenetes sériést a felső bíróság egyik esküdtszékére előtt. Ezek megítélték követelését.

A SZABADSÁG

EZ ÉVI NAPTÁRA
SZEBB,
NAGYOBB ÉS
ÉRDEKESEBB
lesz, mint volt az előző években.

Osak is azoknak küldjük el a naptárunkat, akik nincsenek hátralebékelt előfizetési díjakkal s csomagolási és szállítási költségeink fejében

25 CENTET NEM KÖLTSÉGEK.

A fölemelt postaszállítási díjak teszik szükségessé azt, hogy ebben az évben 25 centet kérjünk a naptár szállítási díjáért. Így tessék a levelet címezni:
SZABADSÁG
P. O. BOX 171.
CLEVELAND, OHIO.

Hires Komédiások

A vásári komédiás bódékban és a fényes cirkusokba: egyaránt nagy népszerűségnek örvendenek azok a komédiások, akik testük hajlékonyságával...

szal eszelekedte, a menyiben hírtelen felemelte a jobb lábát és ennek a hegyével vakargatta meg a füle tövét. Aztán megfordult, hogy eltávozzon.

A kausuk-emberek között világhírűvé vált a különöségével a japán Marimoto is. Ennek a feje bőre volt olyan, mintha gummból lett volna.

Még a Spanner Péterénél is különösebb híre volt egy Strazini nevű olasz artistának. Ez az ember azzal jött be bámulatba a közönséget, hogy a talpának és a fejének bőre megsebesíthetetlen volt.

— Mit tud maga? Miféle művészethez ért maga? — kérdezte tőle az igazgató. — Majom-ember vagyok — felelte Klischnigg.

Ilyen óriási agyuk játszóttak fontos szerepet a most folyó olasz-angol offenzíva kezdetén. A képen látható agyú angol gyártmány és 15 inches lómagas...

— Nem takarodik ki mindjárt! Hogy mert ide jönni! Hát azt hiszi, hogy én menasztriaz-igazgató vagyok! Az én színházamban nincs helye a majom-embereknek! Hordja el magát!

— Nem takarodik ki mindjárt! Hogy mert ide jönni! Hát azt hiszi, hogy én menasztriaz-igazgató vagyok! Az én színházamban nincs helye a majom-embereknek! Hordja el magát!

DR. MAJOROS JANOS magyar fogorvos 8820 Buckeye Road, Cleveland, O. Rendel. időpont: 9-10 óra este 8-ig.

FRANK G. NUNN 3924 LORAIN AVENUE A Tűz Biztosítási Társaság igazgatója.

Dr. Cziprus István MAGYAR FOGORVOS. 1699 W. 25th St., Cleveland, O.

ELADÓ HAZAK! West 73. Str. 2 családos ház, lent 6 szoba, fürdő, fent 4 szoba, fűrdő, porch, villany, pince és négyes garage, rent \$70 havonta.

TERIAK ES KÖK bármilyen legmegbízhatóbb győzelemeket szerezhetik be a KEPES GYŐZESZERTÁRBAN 2017 W. 25th St., Cleveland, O.

Sperling & Hoffmann 3911 Lorain Ave. a West Sideon a legelőnyösebben ismert real-estate iroda, Cleveland, O.

DIVATOS ÖLTÖNYÖK ÉS FELSŐ KABÁTOK

JUTÁNYOS ÁRAKON

\$25

Ez a mi 'Vernon' modelünk.

Legújabb készletünket Ön is megbámulja.

Az ide mellékelt képen láthatja legújabb 'Vernon' modelinket — félig télihez álló, két sor gombos kabát, mely manapság rendkívül népszerű a New York-i Fifth Avenue jobban öltözött férfiai körében.

Nagyszerű készlet-legújabb divat. ÖLTÖNYÖK és FELSŐ KABÁTOK \$20 -- \$40 NADRAGOK \$4.00, \$5.00, \$6.00, \$7.50.

Goodlow's Good Clothes Cleveland, Ohio, 503-505 Prospect Ave. Akron, Ohio, 124 So. Main Street.

Dr. Király L. Albert MAGYAR ORVOS ÉS SEBÉSZ United Bank Building 210-211. Irodái tel. Central 3762 W.

FIGYELEM! Szenvedő nők és férfiak! Dr ALDEN 717 Liberty Ave., Pittsburgh, Pa. DÍJTALAN TANÁCS!

Saját készítésű 14 és 18 karátos MILLER'S 14-K. JEGYGYÜRÜK nagy választékban.

SZŐLLŐ MEGÉRKEZETT 10 KARÉ SZŐLLŐ, melyet úgy káró, mint tonna számra árusítunk.

X sugár vizsgálat ingyen egy hétig minden magyarnak

ORVOSOK KEDVEZŐ AJÁNLATOT TESZNEK DETROIT ÉS MICHIGAN MAGYARSÁGÁNAK. Hogy megismertessék Detroit és szomszédságának magyarságával...

8. oldal

KIS HIRDETESEK ARSZABASA.

KERESTETES MUNKAT NYER... MUNKAT NYER... KIS HIRDETESEK FELTALALOK

Jöjjön a West oldalra.

Miért ne? SZERSZAM-KESZITOK, MASINISZTAK, NAPSZAMOSOK

Keresek eladandó szakkészletet

Keresek eladandó szakkészletet... Két fiatal ember elváltást nyér...

2 tisztességes ember burda felvételik

2 tisztességes ember burda felvételik... Két fiatal ember elváltást nyér...

Wörös Balázs ösémét keresem

Wörös Balázs ösémét keresem... Pánczél János barátom Pa. címe...

6 új házat becserelek lotérié és kevés pénzrel

6 új házat becserelek lotérié és kevés pénzrel... NAGYSZERU ÜZLETI ALKALOM

Dr. Backy Gyula

Dr. Backy Gyula... Dr. L. Herbert

FELTALALOK

FELTALALOK... hozzák el személyesen, vagy küldjék el nekünk

SCRAP HAMMER MUNKASOK

SCRAP HAMMER MUNKASOK... 924 ADDISON ROAD

24 ADDISON ROAD

24 ADDISON ROAD... Asszonyokat keresünk tisztogatni

LEANYOKAT ASSZONYOKAT

LEANYOKAT ASSZONYOKAT... keresünk könnyű benc munkára

LAKASKERESÉS

LAKASKERESÉS... Egy fiatal nő 3 éves kis fiával

HAZASSAG

HAZASSAG... Egy magános ember nő társat keres

ELADÓ HAZAK

ELADÓ HAZAK... Modern nyolc szobás ház azonnal

TANULJON ANGOLUL

TANULJON ANGOLUL... Miss Blanche Schweitzer

TALÁLMAŊYOK

TALÁLMAŊYOK... NYERIK MEG A HÁBORUT

MUNKAT NYER - FÉRFI

MUNKAT NYER - FÉRFI... Két új keresték Klein magyar

SCRAP HAMMER MUNKASOK

SCRAP HAMMER MUNKASOK... 924 ADDISON ROAD

MUNKAT NYER - NŐ

MUNKAT NYER - NŐ... Asszonyt keresünk tisztogatni

ELADÓ FARMOK

ELADÓ FARMOK... 106 akers farm jó karban

RENDEKIVÜLI AJANLAT

RENDEKIVÜLI AJANLAT... Egy néhány komoly tevékenető

ROY H. BEEBE

ROY H. BEEBE... 1218 FIRST NATL. BANK BLDG.

EMMA E. GROSS

EMMA E. GROSS... 82 ENGINEERS BLDG. CLEVELAND

DR. LORENZ

DR. LORENZ... Pittsburghban férfiak részére

25 FIU ES LEANY

25 FIU ES LEANY... 2514 East 89th Street

REF. ÉNEKSKÖNYV.

REF. ÉNEKSKÖNYV... Szeretettel bejelentjük, hogy az

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

TARS KERESTNYK

TARS KERESTNYK... Magányos, jó megjelenésű fiatal

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

REMÉNYTÁNCISKOLAJA

REMÉNYTÁNCISKOLAJA... 5505 Woodland Ave., az E. 55-ik

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

MAGYAR BANYÁSOK

MAGYAR BANYÁSOK... Aki naponta \$8.00-\$10.00 akar keresni

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

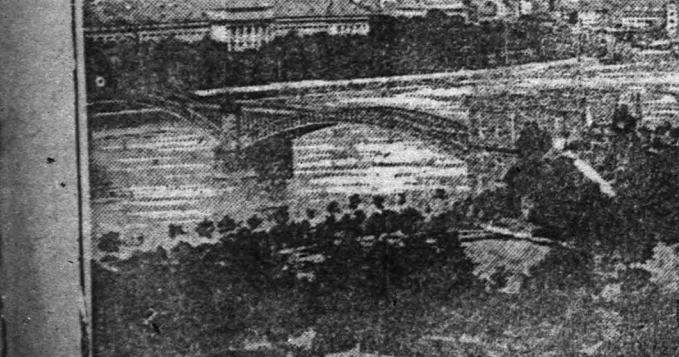
ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

COBLENC

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

ELADÓ ÜZLETEK

ELADÓ ÜZLETEK... Régen fenálló cipő gyártásból

XXVIII. évfolyam.

1918 November 2.

A SZABADSÁG
INGYEN
MELLÉKLETE

VASÁRNAP

MEGJELENIK
MINDEN
HÉTEN

SZABADSÁG SUNDAY MAGAZINE

A "Vasárnap" szerkesztőjének fantáziája mesés országokban kalandozik.

HOGYAN KÉSZÜL A "VASÁRNAP"

KI AZ A TITOKZATOS EMBER, AKI AZ OLVASÓK SZÁMÁRA HETENKINT MEGCSINÁLJA A "VASÁRNAPOT"? - KIK A MUNKATÁRSAI A "VASÁRNAPNAK"? - KICSODA JÓZSI BACSI? - KICSODA TERKA NÉNI? - A SZERKESZTŐ ÖRÖKSÉGE.

A szerkesztő gondolata az olvasó érdekében behalandozza az egész világot.

Ó, FINOM zsiros dominiumot átvenni, valakinek, aki elment és ránk hagyta a vagyonát, az örökségébe beleülni, az jó. Azt hiszem, az olvasók ezrei egyetértéssel velem ebben. Nem szégyellem bevallani, ifjúkoromnak mindig hó vágya volt ez. Hátha egy szép napon megérkezik valahonnan egy nagy, pecsétes hivatalos levél és engem tíz millió urává tesz. Sajnos, ez az álom mindmostanig nem vált valóra. Lehet, hogy még beválik egy szép napon. A mostani, zavaros világban semmi se lehetetlen.

Ellenben senkinek se kívánom, hogy szerkesztői örökséget vegyen át. Ez a leghaláltianabb dolog a világon. Hálátlan, mert az elődöt sose lehet lefőzni. Az olvasó szemében az előd: kedves, megértő, mindentudó. Az utód: ki tudja, milyen lesz, biztosan nem érti úgy a dolgát, mint az előbbi szerkesztő.

Mint mikor az öreg gazdatiszt a régi uraságot emlegeti, az új gazdáról szólván:

— Hja kérem, az öreg ur, az más volt. Az szeretett minket és mink szeretjük őt. Ki tudja, mi lakik ennek az újnak a szívében?

Az idő pedig mulik, az előd valóságos képe egyre halványabb lesz s az utón, ahol elhaladt, minden eltűnődedező lépése nyomán sok, új, szép emlékvirág nyílik.

Mint mikor távoli tájakat emleget az ember. Ami messze van, az szép. Mert azt nem lehet látni, az tele van titokkal, elrejtett szépséggel, melán zengő muzsikával, el sem képzelhető színekkel. Csak az a csunya, amit mindennap lát az ember. A valóság: piszkos, unalmas, kétségbeesítő.

LEHET óvatosság, lehet gyávaság, de lehet okosság is, hogy az új szerkesztő nem mond magáról semmit sem. Minek kihívni a közvélemény haragját? A közvélemény ugyanis többet haragszik, mint amennyire az a szerkesztőnek kellemes. A közönség lehet kíváncsi arra az emberre, aki neki hétről-hétre hához szállítja a szórakozást, de ez az ember viszont biztosan távolban akarja magát tartani minden érdeklődéstől. Ezzel két célt ér el. Az egyik, hogy a szidalmakat eleresztheti a füle mellett, viszont a dícséreteket (ha ugyan van ilyen) nyugodtan zsebreteheti. S tekintettel arra, hogy a közönség a szerkesztőnek nem annyira a magánéletére, mint inkább a szerkesztői művoltára kíváncsi, megelőzi kifárasztanám az olvasó türelmét, elmondom, hogyan készül a "Vasárnap"?

A KÉRDÉSRE tulajdonképpen nagyon egyszerűen lehetne felelni. A "Vasárnap" szerkesztője semmi mást nem csinál, csak arra törekszik, hogy az olvasó hétről-hétre változatos, érdekes, sok olvasnivalóval tele mellékletet kapjon. Hogyan lehet ezt elérni?

A melléklet szerkesztőjének a legváltozatosabb anyag áll a rendelkezésére, abból a célból, hogy az olvasók számára a legjobbat, a legfinomabbat válogathassa ki. Magyar elbeszéléseink tömege, magyar

poéták verseinek özöne, az amerikai magazinok sok képe, csevegése, ismeretterjesztő közleménye, utleírások, érdekfeszítő regények, a tudomány legújabb vívmányait leíró történetek stb. Ezt a hatalmas anyagot a "Vasárnap" szerkesztője hétről-hétre átnézi és, mint már említettem, a legjavát, amiről gondolja, hogy a mi olvasóinknak örömet okoz, leközi.

Ebben a munkában a szerkesztőt valóságos kis hadsereg támogatja. Ott vannak a Szabadság belmunkatársai, akik örömmel dolgoznak a "Vasárnapba", mert tudják, hogy olyan helyen jelenik meg az írásuk, ahol a közönség méltányolja azokat. Hála istennek, a Szabadság szerkesztőségébe tele van költőkkel, elbeszélésírókkal. Ezek min-tősége tele van költőkkel, elbeszélésírókkal. Ezek mindig igyekeznek arra, hogy a "Vasárnap" olvasói az ő írásuk legjavát kaphassák. Vannak külmunkatársaink, akik hétről-hétre eredeti, vagy fordított dolgokkal kedveskednek a "Vasárnap" szerkesztőjének. Azután itt van a Józsi bácsi, a gyermekek kedvence, aki egy kedves öreg ur, sokat tapasztalt ember, akinek magának is annyi gyermeke van, hogy jobb médiumot a gyerekekről vezetésére lömpával se lehet találni.

Es itt van Terka néni, akit annyian ismernek. Terka néni beszokott járni hetenként a szerkesztőségbe és akkor elintézi azt a sok levelet, amit hétközben szállít neki a posta. Terka néni nem is kell bemutatni. Őt igazán nagyon jól ismeri az amerikai magyarság.

A SZERKESZTŐT támogató hadsereg azonban nemcsak az írókból, költőkből áll. Nagy segítségére van a Szabadság cinkográfiai műintézete, ahol azokat a képeket, amelyeket az olvasó a "Vasárnap"-ban talál, készítik. Ennek a műintézetnek tulajdonképpen ez a fő feladata. A Szabadság boldog emlékeztető megalapítója, Kohányi Tihamér, annak idején azért rendezte be ezt a műhelyt nagy költséggel, hogy ott a melléklet képeit előállítsák. A viszonyok ma már annyira nagy arányokat öltöttek, olyan szélesek lettek, hogy a "Vasárnap" képein kívül a napilap képeit is ott állítják elő, valamint eleget tesznek annak a rengeteg magán megrendelésnek is, ami naponként a Szabadság engraving osztályának a címére érkezik. Nagy munka folyik ebben a műhelyben, elsősorú szakemberek állnak itt a "Vasárnap" szerkesztőjének rendelkezésére. A Szabadság mellékletének a kiállítása, amiről az új szerkesztő az önbizalom nem csekély jelével kijelenti, hogy elsősorú lesz, főleg a nyomdának és az engraving osztálynak az érdeme.

S HOGY az első ígért már ugys, elpuffant, maradjunk meg az új szerkesztők régi szokásánál s igérjünk egy nagyot!

Íme, az új szerkesztő megígéri, hogy változatos, színes, érdekes olvasnivalókat fog hétről-hétre a "Vasárnap" olvasóinak nyújtani. Igyekezni fog legalább is azon a színvonalon megmaradni, amelyen eddig volt a melléklet. Már csak azért is, hogy kevesebb lesajnálással emlegessék az utódot.

Linek István.

AZ Ó

AZ AMERIKAI HUSÉG-LIC

Az ősszel kezdődött a korzón.

Vasalt nadrágot és szalmakalapot viselt cipőt, mely bár repült, még a régi csegeorru cipőnél is így rátekinthettem, se se találtam az ősem az állkapéai nem voltak a békebeli ember zata sem durvább, aranytöméstől fényes sem emlékeztetett a és buta koponyájára selt és a körme se

Társai, akikkel se sonlítottak hozzá, ijedtem meg kissé, kezdtem a beszéd szavaira, akik körtek, még mindig tásek és üvöltések

Rettenetes fele és szórakozottságot lenző példáját je

Egyik barátom réttatárcát kaptam fedélen zománcozott lami színű, villogó fogakkal, nem is nézem, tekinték. Örültem a után többször kiből és kedvtelve pet.

Öt óraker meg végignétem az megint kivetttem bemből és egy magam ellé a szemtem a mosiba eszembe jutott, tárcát otffejejtetem lettem magam elfelejtettem viss bosszantott az estam magamban, ügyetlenség, már vesztettem, pedig volt rajta.

Estig többször formában eszem és mindig újra fekor otthon vetkőgint eszembe jut tárca. Milyen boy magamban, odate otffejejtetem, előtt a szék sar cigarettatárcával, milyen, ostobasá

AZ ŐSEMBER.

AZ AMERIKAI MAGYAR
HÜSÉG-LIGA SZIVESSÉGÉ-
BŐL.

Pesti Napló 1918 Augusztus 18

Irta: KOSZTOLANYI DEZSŐ.

Az őseemberről tegnap találkoztam a korzón.

Vasalt nadrágot és eléggé csinos szalmakalapot viselt és egy pár cipőt, mely bár repedezett és kopott volt, még a régi, kihalt, kecsesgeorru cipőről adott hírt. Ha így rátekintettem, semmi ijesztőt se találtam az ősembereken, hiszen az álkapeái nem voltak szélesebbek a békebeli emberénél, a fogazata sem durvább, sőt itt-ott az aranytöméstől fénylő s a homloka sem emlékeztetett a majom lapos és buta koponyájára. Óraláncot viselt és a körme se volt véres.

Társai, akikkel sétált, mind hasonlítottak hozzá: Csak akkor ijedtem meg kissé, mikor figyelni kezdtem a beszédére s azoknak a szavaira, akik körülöttem beszéltek, még mindig tagoltan, hörgések és üvöltések nélkül, mintha

semmi se történt volna, a béke régi nyelvén, melyen valaha verseket írtak a költők.

— Meglennék, kérek... tegnap végre hazaszállították a szennünket, most hálaisten, egyelőre el vagyunk látva... Nem tudod, honnan lehetne kapni szappant? Gyönyörű mézünk van, két kiló... Szerencsére ültem a villamoson... Nekem a bátyám szerzett cipőtalpat... zsirért... két kiló zsirért... majd megmondom hol... a zsirnak a maximális árát kifizetik és te is kifizeted a cipőtalp árát... Mondd csak nincs kenyérgyegyed?... Nem tudtam telefonösszeköttetést kapni. Tegnap öt koronát adtam egy kubáért... Vigyázz édesem, a vonat indulása előtt legalább két órával menj ki az állomásra, különben állhatsz holnapig... Ötszáz korona... Ezer

korona... Fél kiló marhahus... harisnya... festék... télkabát... cérna... Tej... vaj... vaj... vaj...

Vaj, mondták, vaj, vaj és úgy tetszett, mintha azt mondták volna, hogy jaj, jaj. Azután újra csak szavakat hallottam: gyufa... cipőfüző... petrolium... bőr... vászon... örökké ismétlődő sorban, melyre nem lehet rimet lelni. Egy nyári aranyos ünnepnapon, senki se beszél másról a pesti korzón, pedig ezek a jómóduak, az irigyeltek, az ugynevezett "boldogok". Ahol valaha egy fiatal, javithatatlanul léha és tehetséges város szikrázott, most hamvába holt, szellemtelen alakok ödöngének, kezükben egy sunyi esomaggal, melyet nem mutatnának meg senkinek, rohannak haza ebédelni és hazameneff, miután megvárták hogy egyedül legyenek, rágyujta-

nak egy cigarettára, hogy ne kelljen megkínálni mást is. Mindnyájan tudjuk, hogy — a dolgok kérelhetetlen rendje szerint — el kell ennek következnie. De én azt hittem, hogy az őseMBER érdeke-sebb. Ugy gondoltam, hogy az ember majd leül a sárba és bög, patakzó szemmel, a napra ordít, a haját tépi és dorongot szorongat a kezében, meztelenül. Ha boncolom a kétségbeesésem, rájövök arra, az egészben csak az fáj, hogy a máz megmaradt, hogy a szavak és mozdulatok még mindig olyanok, mint egykoron, hogy a szörnyűség mázsáját milligrammokra, a szomorúság, a sivárság elviselhetetlenségét apró fejadagokra osztották. Én az elmúlást — a szellemi élet teljes megszűnését — egyszerűbbnek, egyszerűbbnek, irtózatossabbnak, szebbnek, embe-ribbnek képzeltem.

SZÓRAKOZOTTSÁG

IRTA: KARINTHY FRIGYES

(EGY IDEGES EMBER NAPLÓJÁBÓL.)

Rettenetes feledékenységgemnek és szórakozottságomnak négy jellemző példáját jegyzem fel.

I.

Egyik barátomtól csinos cigarettatárcát kaptam ajándékba: a fedélen zománcozott kép volt, valami színésznő, décolletage-ban, villogó fogakkal, pedig a fogát nem is nézem, tekintve, hogy ajándék. Örültem a tárcának és délután többször kivettem a zsebemből és kedvtelve nézegettem a képet.

Öt óraker moziba mentem, végignéztam az előadást, közben megint kivettem a tárcát a zsebemből és egy percre letettem magam elé a székre. Azután kimentem a moziból. Egy óra múlva eszembe jutott, hogy a cigarettatárcát otfelejtettem a moziban, letettem magam mellé a székre és elfelejtettem visszatenni. Nagyon bosszantott az eset, ejnye, mondtam magamban, milyen hallatlan ügyetlenség, már az első nap elvesztettem, pedig ilyen kedves kép volt rajta.

Estig többször ugyanebben a formában eszembe jutott a dolog és mindig újra felbosszantott. Mikor otthon vetkőzni kezdtem, megint eszembe jutott a cigarettatárca. Milyen borzasztó, mondtam magamban, odatettem a székre és otfelejtettem. Láttam magam előtt a szék sarkát az otfelejtett cigarettatárcával. Milyen kár, milyen ostobaság. Pedig milyen

szép, zománcos kép volt rajta. Hát nem buta egy dolog?

Azzal benyultam a zsebembe, kivettem belőle a cigarettatárcát, figyelmesen nézegettem a képet és bosszankodva gondoltam magamban: "Hát nem ostobaság ilyen csinos zománcos kép és én szórakozott feledékeny bolond erre otfelejtettem a moziban mindjárt az első napon. Na nekem igazán nem érdemes ajándékot adni."

És fejesóvalva és bosszankodva mérgesen visszalöktem a cigarettatárcát a kabátzsebembe.

II.

Eltűnődve és busan mászkáltam az utcán, nem volt semmi, ami vizsgálgasson. A körut elején egyszerre megpillantottam egyik barátomat, aki nekem husz koronával tartozik. Tyü az áldóját, ez éppen jól jött. Gyorsan utána futok, de a fiu veszettül szedi a lábait. Végigsiet az Erzsébet- és Teréz-köruton, én mindenütt lihegve a nyomában. A nyugati pályaudvarnál majdnem utólérem, de egy villamos elém áll és feltartóztat. Megnézem a pályaudvar óráját, már négy óra van, énnekem negyed ötre ebben és ebben a kávéházban kell lennem, ahol kapok tizenöt koronát ezért és ezért. Gyors számadás. Ha visszafordulok még megkapom. Eh már ennyi szaladásom van benne, most már nem futok azért a pénzért vissza, itt különben is ötlet többet kaphatok.

Adósom a Váci-köruttra siet le: én mindenütt a nyomában. Hihetetlen mekkora lépéseket vált ez a fiu: én voltam katona, de ilyet még nem láttam. Néha úgy rémlik már utólérem, már nyotom a szájamat, hogy rászólok, de még mindig alkalmatlan a távolság. Kezd kihagyni a motorom. No most már azért szorítsuk, ha eddig kibirtuk... A fiu letér a Deák-térre, mintha a boszorkányok kergetnék... Ejnye csak nem sejtje ez, hogy jövök utána, De nem, hiszen nem fordult hátra egy pillanatra se. Most egy mellékúton át a Dunaparttra jutunk. Adósom a lépcső felé tart. Megy lefelé. Szent Isten, csak nem ugrik be. Vagy legalább adja meg előbb a husz koronám. Az utolsó lépcsőnél érem utól, kilógó nyelvvel, elfuldva kiáltok rá.

Megfordul.

— Szervusz! — kiáltja vigan és meglepetve. — Ejnye de jó hogy találkozunk! Megadhatott a husz koronám!

Tényleg, a kánya vigye el, hisz ennek az embernek én tartozom, nem ő nekem. Összetévesztettem egy másikkal, aki nekem tartozik.

III.

Ejféli után a kávéházban busan beszélgetek néhány színésszel. Egy kócos fiatalembert mutatnak be. Valamicskét ittam is és érzékeny hangulatban vagyok

— Miért nem láttam önt eddig

a kávéházban? — kérdém barát-ságosan.

— Csak három napja vagyok Budapesten.

— És eddig?

— Eddig Berlinben voltam.

— Mióta?

— Születésem óta.

Révetegen nézek rá.

— Szóval — ön talán nem is magyar?

— Német vagyok.

— Ah, ah. Nagyon szép. És most miért jött ide Budapestre? A fiatal ember busan lehorgasztja a fejét.

— Szerződést szerettem volna kapni.

— Na és?

— Nem lehet. Nem tudom magyarul.

— Ejnye, ejnye. Ez szomorú. Semmit se tud?

— Nem én. Egy fia-betűt se.

— Hát miért nem tanult meg?

— Nem volt alkalmam rá.

— Pedig azt meg kell tanulni barátom. Azt meg kell tanulni, ha nálunk valamire vinni akarja. Bizony, bizony.

— Haj ja. Igaza van mester. Bizony bizony. Feküdjön már le mester álmos már mester. Nagyon álmos már mester. Hiszen az egész társalgást magyarul folytattuk végig.

IV.

Feledékenységgemnek és szórakozottságomnak negyedik és legérdekesebb példája... ejnye na melyik is az? No tessék, elfelejtettem a negyedik példát.

KÉTÖNTÖZŐ EMBER

IRTA GÁBOR ANDOR

Két óra elmult, mindenki megébredt, az utcán rozmaringszagú eselések és bajuszpódró-szagu meszterlegények. Mindenki boldog: munkaszünet van. Fülledt meleg, ólomnehéz levegő, az égen fekete felhők sűrűsödnek, de már tizenkettő óta. Nem tudja rászánni magát az eső, hogy essen. Két öntöző-ember jön, csikos egyenruhában sapka a fejükön a sapka mellé egy-egy szál rózsaszín virág van dugva. Az egyiknek a vállán egy nagy rézeső, a másiknak a vállán az öntöző gumi, vagy vászonkigó, amelyiknek a végén kupak van, amiből kispriccel a víz. Az öntöző-emberek fiatal és vidám legények, de e pillanatban rosszkedvük van, egészen rossz. Hogyne. Vasárnap délután. És nekik öntözési inspekciónak van, végig kell locsolniuk ezt a ronda Váci-utat. Mi mindent lehetne csinálni ehelyett, például a ligetben, a ringlispilek körül, esetleg az Angol parkban is, ámbár oda már elég nagy a belépti. Még lány is kerülne s igen kitünően lehetne végezni ezt a gyönyörű vasárnapot. Na igen, de ha spriccelni kell.

Megállnaka kövezetnek annál a darabjánál, amelyen egy kis vastábla van. Azt felesapintják, hogy hozzálassanak a munkához. Közben följebb tolják a homlokukról a sapkájukat, megvakarjuk a fejüket. Az egyik fölneáz az égre, a másik ezt mondja:

— Az istenit. Eshetne.

Igen, eshetne, mert a felhők elfekték és csakúgy

fekték és csakúgy lóg belőlük az eső. De ha egyszer nem esik. Nem kezdik el a spriccelést, látni rajtuk, hogy az esőt várják. Inasgyerek megy el mellettük, mingyárt észreveszi, miről van szó és oda szól az öntözőknek:

— Gyerünk csak. Lehet már kezdeni, nem lesz itt eső karácsonyig.

— Kuss — mondja az egyik öntöző és a vállán lógó gumikigóval utána legyint a gyerekeknek.

A gumikigót ugyanis nem esavarták még rá a rézesőre. Hátha. Hátha elered az eső. De nem ered el. Rá kell esavarni a kigyót a rézesőre. De azt a csákányforma vas-szerszámot, amivel a vizet kinyitják, még most sem fordítják

el. Hátha. Hátha nem lesz rá szükség.

A villamos váltó-igazgatója, a gyerek, akinek szintén nincs, vasárnapja, nézi a szenvedést és vele érez a két pehhes spriccelővel. Szól is:

— Mingyár esik. Egy félóraba se tart.

Ezt ugyan a jóakarát diktálja, de, mert egyelőre nem esik még, az öntözők ezt is gunyosra magyarázzák s az egyik megadja rá a választ:

— Kuss.

A másik elfordítja a csákányt, az egyik irányítja a esővet:

— Srr! — mondja a víz, ahogy kidugja az orrát a gumikigó szájából.

— Hoa-hopp! — mondja a csővezető lagymatagon, inkább szokásból.

Azonban az öntözés csak úgy átbotatába történik, nagy fehér darabok maradnak a kövezeten szárazon. A spriccelő nem céloz, nincs kedve, boszúságában oldalba spricceli a villamoskoosít. Nem árt neki, lakkozva van.

Lányhán felöntözik még a lábuk közvetlen környékét, vigyáz-

va — mégis vasárnap van — hogy a cipő el ne vizesedjék, a csákány elesendesíti a vizet, megint a vállukra vetik a rézesövet és a gumikigót. Mennének is tovább. De sárga villám pislant el a házak felett, az ég megdörög és kövér eseppekben hullani kezd az eső.

A spriccelők állnak, kicsit már boldogan, nézik, hogy elég kiadós lesz-e? Lesz. Néhány perc alatt fel van öntözve az egész Váci-ut. Több nem is kell. Cső és gumikigó nélkül csinálja az isten, de, meg kell hagyni neki, egész jól csinálja.

Fejaramt. A spriccelők ragyogó arecal baktatnak odébb. Lehet már a ligetbe menni. Nagyszerűen lehet, mert az eső még esik, de a nap ott bujkál már az egyik nagy gyárkémény felett.

A villamos-igazgató, a gyerek, önérzetesen kiabál utánuk:

— Na ugye, megmondtam!

A spriccelők visszafordulnak és igen kedvesen mondja a rézesőves:

— Fogd be.

A gumikigós kiegészíti:

— A pofád.

És eltűnnek a szemem elől.

A Lupcsek Jani házassága.

HA rendes észjárású ember, volnék, úgy kezdem a történetemet, hogy a birodalmi kancellár fényes butorzatú teremben ült és finom cigarettát szítt.

Hanem az nem volna talán igaz, mert sohasem találkoztam a kancellárral, nem is voltam soha palotájában, nem is tudom, hogy mit csinált, mit szítt, hanem hogy Lupcsek János, aki nekem pertu pajtásom, nem ült fényes butorzatú teremben, hanem valami komisz mellékszobában körömlögetett, arra le merném tenni a hitet.

Nem is született ő arra különben. Egy szürszabó mestérnek volt a fia és magának is a szürszabóság volt az ambíciója (mert szép mesterség az annak, aki tudja); midőn beütött neki a szerenese: megtették intelligens embernek.

Mert nagy protekciója volt; a kulesárné a falunkban, akinek az urasága testvéreése a birodalmi kancellárnak, s aki "két testvér-gyerek Lupcsek Janihoz", ahogy ő szokta mondani. S mivel Lupcsek Janinak nagyon szép eikornyas írása van, a hatalmas bécsi urhoz, mikor egy izben öcsésenél volt, beajánlotta írásoknak a szekretárius mellé.

Ebből aztán nagy öröme lett a szürszabó családnak, nagy reno-méjára a kulesárnénak, aki olyan befolyást gyakorol a birodalom ügyeinek vezetésére s kiváltképpen sok becsület háramlott az egészből Czapik András kántor uramra, mert ő tanította írni Lupcsek Janit, s úgy megtanította, hogy most már Bécsbe vitték e miatt. Mégis csak jeles talentum ez a Czapik!

Lupcsek Janit senki sem sajnálta, hogy elment, csak éppen a kovácsnak a leánya, az Eszter. Pedig hát senkinek se ígérte meg, hogy visszajön érte, csak éppen az Eszternek.

Visszajön, hogyne jönne, csak

éppen négyszáz forintot akar ott gyűjteni amennyi elég egy derekas műhelynek a megnyitására. Mert szebb dolog a betűvetésnél színes selyemszálakból tulipánokat irkálni a ködmönökre és a szürökre: pápaszemes urak olvassák azt, szép leányok szemei nézegetik ezt.

Hát Lupcsek Jani, mondom, ott körömlögetett az egyik irodában, midőn a belső termékből éles esengyűhang jelentette, hogy ő excellenciája parancsolta valamit. Minden ilyen esengetés után bizonyos élénk nyüzsgölődés volt észrevehető; a palotában ajtókat nyitkáltak, sielő léptek hallatszottak.

Lupcsek Jani valami esiklandozást érzett a tagjaiban, megsugta az előérzete, hogy ez a esengyűszó összefüggésben áll valahogy ő vele. Talán a fizetését emeli fel, havonkint öt forinttal a kegyelmes ur s ezzel is hamarabb, sokkal hamarabb jut szeretett Eszteréhez. Amint így ábrándozik, egyszerre csak benyit az inas, hogy a kegyelmes-ur hivatja.

Lupcsek Jani annyira megörült ennek, hogy a viaszkosvászon-ujjat sem huzta le a fekete gérokk járól, hanem azzal nyitott be ő excellenciájához.

— Hogy hívják önt? — kérde a kancellár ridegen.

— Lupcsek János — mondá Lupcsek János.

A kancellár fel s alá járkált a fényes, bársonyos teremben, aztán még egyszer végignézte Lupcsek-

ket.

— Nős ön?

— Nem, — felelte Jani halkán. Erre a szóra egyszerre kigömbölyödött a kegyelmes ur ábrázata s maga taszított egy karikán járó székkel a Jani felé.

— Üljön le, kedves barátom!

Jani leült, de csak az egyik csücskére mert leülni az aranyozott székek.

— Akar-e ön nagy ur lenni? —

kérde a kancellár hirtelen.

— Hogyne akarnék — mondá az én pertu pajtásom.

— Akkor ön nagy ur lesz.

Jani lecsukta a szemeit s úgy hallgatta azt a tündéralmot. Tán bizony nótáriussá teszi a kegyelmes ur, otthon a falujában. Az volna még csak a nagy boldogság.

— Önnek százezer lesznek... olyan gazdag ember lesz, mint én, selymes szobái, palotái, lovai, hintói lesznek s még azon felül valami — szép fiatal felesége.

— S mikor lesz ez? — kérde savanyura válvá Lupcsek, azon hitben, hogy csak bolondítja az excellenciás ur.

— Holnap reggel.

— Holnap reggel? — kiáltá elhülve Lupcsek. — Lehetetlen az!

— Már miért volna lehetetlen?

— Vágott közbe a nagy ur zordonan.

— Hát csak úgy gondoltam — hebegé Lupcsek zavartan, — hogy Eszter nem jöhetne ide akkoráig.

— Micsoda Eszter?

— Hát az Eszter, a kovácsunk leánya, akit el akarok venni.

— Ugy tetszik nekem, ön egy kissé... bocsánat, ha kimondom, hogy ön egy kissé ostoba.

Az egész igen egyszerű. Egy angol bankár egy jövedelmező vállalkozást önját elnyerni Magyarországon, melyhez azonban szükség dolog a magyar állampolgárság. A pályázati ajánlatot már holnap délben kell benyújtani, de ő nem nyújthatja be, mert nem magyar állampolgár. Benyújtja tehát a leánya, annak a neve alatt fog menni, de még ez se magyar állampolgár. Azonban még délelőtt azzá kell lennie. S lesz, mihelyt összeesküsznek. No, érti-e már, ön az a szerencsés fickó, aki halálát adhat az Istennek, hogy magyar és hogy nem nős. Két napja keresek már ilyen embert. Neje

az éji vonattal fog megérkezni.

Lupcsek úgy állt ott mereven és szótlannul, mint egy sőbálvány. Egy ígét sem birt volna kiejteni a világért.

A nagy ur még egyszer ránézett s így szólt:

— Szerencsés esillagzat alatt született.

Majd hozzálépett s megveregette a vállát.

— Legyen ön itt reggel kilenc órakor, — szabóm már korábban oda fog menni önhöz s felöltözteti illendően.

Ezzel intett neki, hogy távozhasson. Lupcsek hát távozott, de a feje tele volt ezzel a fényes mesével, amit hallott. Valami vasköz a szívére nehezedett és úgy nyomta, hogy az majd megrepedt attól.

Egész éjjel nem tudta behunyni szemeit; eléje jött Eszter szomorú ábrázattal, kisírt szemekkel s a vizigó szemrehányólag nézett rá s hivogatta haza... haza...

Lupcsek féltgrott, felöltözött a viseltes hétköznapi ruhába és megindult az álmokép után s ment, ment, míg egyszer egy szép napon kopottan, rongyosan otthon ért.

A faluban azt rebesgették, hogy a nagy ur elcsapta a szolgálatból, valami rossz fát tehetett a tüzre, ki tudja, hogy volt, mint volt.

Hanem iszen elmondta aztán Jani úgy, ahogy én elmondtam; miért kellett neki szökni, ott-hagyni mindenét, ruháit, pénzeszközét, mely éppen kölcsön volt adva egy barátjának.

A derék kulesárnéni nem hitte el a történetet, — hánem a kis Eszter elhitte az utolsó szóig.

S már ezért is megérdemelte, — hogy igaz legyen a Jani dolga s az abból kivilágító nagy hüisége. Amint hogy én nem is látok benne semmi különös lehetetlenséget!

Humbert

A loraini róla, hogy szer már

IKOR... volt, hogy... küzdelemnek... nem annyira... vagy Petain... Joffre marsall... inkább Charles... Meuse-méltól... Holott Humbert... A francia közvé... há Humbert... keresztül nem... parlamentben egy... francia hadsereg... akkor a legü... időskben a nemet... került volna Ver... ni és később tal... is sikerült volna... És ma, ugya... Humbert, akit... franciák az egek... hazaárulás vádj... a haditörvénysz... talán nem lehet... fét a vádakert... fizetni.

Akik figyelme... napilapok híre... fogták arra, hog... nátorok az az... ja kitörni a ny... pasával, a h... áhott. Ismeretes... német pézzen... bert lapját a... a befolyásos újs...

Charles Hu... szegény ember... módón elbántak... szülőföldet és... kis vidéki város... sát. Egy kis... koráig volt ed... mondani, hogy... Humbert esetébe... dejenek a kitölt...

Ezt a szívesen... neki. Börtön...

ről. Élete foly... nem mindeki... fiókban tart... értékű eredet... nyek igazolta... tábornok mel... Humbert... áron!" S ezt... nyomorúságos... és hatalmas... hasznára, az... Ebben a kör... hogy vagy a... André... bátorsága és... bukás előtt... Később... a révén nagy...

Humbert, a leghiresebb francia szenátor.

A loraini földmives, akiből Franciaország egyik leghiresebb szenátora lett. — Azt mondják róla, hogy vagy Franciaország elnöke lesz belőle, vagy a nyaktilón végzi az életét. — Egyszer már közel állt az egyikhez. — S nem lehetetlen, hogy a másik sors fogja érni.

MIKOR a szövetségesek annak idején megállították a németeket a Marne mellett és később Verdun alatti ismételtén, a francia közvélemény az volt, hogy ennek a dícsőséges küzdelemnek és győzelemnek nem annyira Gallieni tábornok, vagy Petain tábornok, vagy Joffre marsall volt a hőse, mint inkább Charles Humbert, a Meuse mellől küldött szenátor. Holott Humbert nem volt katona. A francia közvélemény szerint, ha Humbert tizenöt esztendőknél keresztül nem küzdött volna a parlamentben egy erős és kitartó francia hűség eszméje mellett, akkor a legutóbbi veszedelmes időkben a németeknek igen sikerült volna Verdun alatt győzni és később talán még Párisba is sikerült volna nekik bevonulni.

Es ma, ugyanez a Charles Humbert, akit annak idején a franciák az egekig magasztaltak, hazaárulás vádjával terheltlen áll a haditörvényszék előtt és egyáltalán nem lehetetlen, hogy ezekért a vádakért az életével fog fizetni.

Akik figyelmesen olvassák a napilapok híreit, azok emlékezni fognak arra, hogy Humbert szenátornak az az összeköttetés fogja kitörni a nyakát, amiben Bolo pasával, a hírhedt hazaárulóval állott. Ismeretes, hogy Bolo pasa német pénzen megvásárolta Humbert lapját a Le Journalt. S ezt a befolyásos újságot a német propaganda céljaira akarta felhasználni.

Charles Humbert Lotharingiában született, 1866-ban. A szülei igen szegény emberek voltak. Mikor a németek akkoriban olyan kegyetlen módon elbántak a szülőföld népével, a Humbert familia ott hagyta a szülőföldet és beljebb hurokolódott Franciaország belsejébe. Itt, egy kis vidéki városkában kezdte el az egykori földmives fiú a pályafutását. Egy kis vendéglőben edénymosogató volt. Tizenkilenc esztendőskoráig volt edénymosogató. Akkor besorozták katonának. Azt szokták mondani, hogy a katonai szolgálat elrontja a fiatal emberek kilitásait. Humbert esetében ez éppen megfordítva volt. A két szolgálati esztendője után, tekintettel nagyszerű magaviseletére és élénk

Ezt a szivességet megtették neki. Börtönbe vetették.

eszére, egy tisztiképző iskolában felvételeire jelentkezett. Fel is vették. Az iskolából hadnagyi ranggal került ki. Katonai talentuma nem valami sok volt, ellenben annál több praktikus esze. Tudta jól, hogyan kell magát a világban elhelyeznie. Ugynevezett bevásárló tiszt lett s mint ilyen szép kis pénzre tett szert. Hogyan, hogyan nem, ezt csak a haditörvényszék előtti vizsgálat fogja kideríteni. André tábornok nagyon megszerette s mikor hadügyminiszter lett, az egyszerű kis tisztet felhozatta a fővárosba és jó állást biztosított számára a hadügyminisztériumban. Így kezdett Humbert a politikussokkal és a köztársaság belviszonyaival megismerkedni.

Humbert már ebben az időben elkezdett adatokat, még pedig terhelő adatokat gyűjteni szereplő személyekről. Élete folyamán ez volt egyik főcélja. Ezzel elérte azt, hogy majdnem mindenki félt tőle. A lakásán titkos szobában, titkos íróasztal-fiókban tartogatta ezeket a terhelő adatokat. Hogy ez a kissé kétes értékű eredmény mennyire elősegítette a pályáját, azt a következők nyek igazolták. Ezeknek az adatoknak köszönhetően, hogy Francois tábornok mellé segédtisztnek nevezték ki.

Humbertnek egy mottója volt az életben: "Előre haladni, minden áron!" S ezt a mottóját hűségesen követte mindig. Ha visszagondolt nyomoruságos ifjúságára, csak sarkalta a becsyágy. Gazdag akart lenni és hatalmas. Hogy a titkos adatok e célja elérésében mennyire voltak hasznára, azt is csak a katonai törvényszék vizsgálata fogja eldönteni. Ebben a korban ugy ellenségei, mint jó barátai ugy vélekedtek felőle, hogy vagy az elnöki székben, vagy a nyaktilón fogja az életét végezni.

André tábornokból később miniszterelnök lett s Humbertnek volt bátorsága és ereje hozzá, hogy a kabinetet, ami őt nagygyá tette, a bukás előtt otthagyja.

Később baráti viszonyba lépett a Le Matin tulajdonosával és ennek a révén nagy befolyásra tett szert. Pár hónap alatt vezetője lett a lap-

Charles Humbert, a meusi szenátor.

a legutolsó idők. Akkor ugyanis, nagy botrányok közepette, kiderült a Bolo pasával való összeköttetése és az a körülmény, hogy Bolo Humbert napilapját, a Le Journalt német pénzen megvette. Emlékeztetés az újságolvasók előtt az a hatalmas hazaárulási per, amibe Bolo pasa bele is puszult. Kivégezték. Akkoriban Humbert maga kérte, hogy vessék is börtönbe és folytassanak ellene vizsgálatot. Ezt a szivességet meg is fejezte. Hozzáértők szerint e pillanatban Humbert nagyon közel állt ahhoz, hogy a verpadon végezze be nagyszerű ívben lendülő pályafutását. Charles Humbert különben méltán volt népszerű Franciaországban. Különösen a szegény emberek között. Mert mindent elkövetett, hogy azok az emberek, akikkel együtt dolgozott, mikor még ő is szegény ember volt, az ő befolyása révén érvényesülhessenek. Mert a későbbi meusi szenátor, aki bizony sok nyomoruságon ment keresztül, amíg oda jut a könyökével, a ravaszágával, az eszével, ahova eljutott, sose felejtette el, hogy mit tesz az, szegény embernek lenni. Humbertnek, mikor már "arrivé" volt, mikor már pénze volt, befolyása volt, nagyszerű hívatála, kocsija, lova, páholya az operában és mindene volt, ami a polgári fogalmak szerint egy embert boldoggá tehet, sokszor észbe jutott a hónapos szoba, ahol kezdte. Eszébe jutottak a reggelek, mikor éhesen ébredt és az esték, mikor vacsora nélkül feküdt le rideg ágába. Eszébe jutottak a katonakorának sanyaru esztendei, mikor még talán álmodni se mert arról, hogy valaha olyan nagy ember legyen belőle, mint smilyen lett.

S mikor gazdag és hatalmas korában ezek az emlékek felejthetők agyában és megpillantott valami szegény fickót, aki esekély könyöradományért közeledett hozzája, hát sietett rajta segíteni. Mint hiriapirónak, Humbertnek nagy sikerei voltak. Habár, mikor ebbe a mesereségbe fogott, egyáltalán semmi talentumot se mutatott. A híres publicisták, az írők és költők mind mosolyogtak, mikor meghallották, hogy Humbert belépett a Matin szerkesztőségébe és hogy a lap tulajdonosnak az a célja vele, hogy "nagy dolgokat" csináljon. Lehet, hogy eleinte Humbert maga se bizott valami nagyon saját magában. Hatalmas esze azonban, kitartása, hihetetlen energiája és mindaz a sok tulajdonság, ami predestinálta őt arra, hogy kimagasló egyéniség legyen, azt sugtateki, hogy ne féljen semmit, a gyakorlat megjön magától is. És az események igazolták, hogy Humbertnek igaza is volt. Mert teljesen tisztában volt vele, hogy csakis úgy írhat igazán jó dolgot, már az újság szempontjából, ha a mesterségnek minden esinjábinját jól ismeri.

Ebből látni, hogy Humbertben mennyire megvolt az a nagy energia, ami ahhoz kell, hogy valaki kiemelkedjék a szürke emberek sorából.

Humbert titkos iratokat tartott magánál, amiben a legelőkelőbb emberek voltak leleplezve.

nak és mint ilyen két szenáció cikksorozatát között. Mindkettő nagyban forgalomba hozta a nevéét. Az első, Lijót belga király ellen irányult és nyiltan támadta őt a congo négereken elkövetett kegyetlenkedések miatt. Ez a cikksorozat világhírré tett szert. A második cikksorozatában, ami 1903-ban jelent meg, heves támadásokat intézett a hadügyminisztérium ellen. Erősebb, jobban felszerelt, hatalmasabb hadsereget követelt. Sokan azt mondják, hogy Humbert előre látta a háborút, azért írta e heves cikkeket.

Eközben azonban Humbert nem feledkezett el saját magáról. Minden eszközt megragadott, hogy a nevéét ismertté és népszerűvé tegye. Ez a szándéka olyan nagyszerűen bevált, hogy két esztendővel azután, hogy megvált a Matintól, Verdun mellett megválasztották képviselőnek. Két esztendővel később pedig már helyet foglalt Franciaország szenátusában. Ő volt a szenátus legfiatalabb tagja.

Nagy érdeme volt Humbertnek, hogy képviselőse, mint szenatori minősége alatt, állandóan a hadsereg megerősítésén és nagygyűtevése fáradozott. A mottója ez volt: "Több muniót, jobb tűzérseget." Esztendőknél keresztül harcolt ezért az eszméjéért. 1914-ben, mikor a háború kitört, Franciaországban nem volt népszerűbb ember Humbertnél. Ez a népszerűsége megmaradt egészen

Az örvény fenekén.

REGÉNY.

IRTA OHNET GYÖRGY.

(12)

Végre látva, hogy a gyáros nem intéz hozzá több kérdést, ő bátor-kodott egygyel előhozakodni:

— Ha a nagyságos ur megengedi, hogy kérdezzem, hogy milyen oknál fogva tér vissza a nagyságos ur erre a szomorú multra? Bizonyosan nem pusztán kíváncsiságból és csak azért, hogy egy sereg szomorú emléket fölidézzem. Csak nem reméli a nagyságos ur valamely változását a kegyetlen helyzetnek?

Marenval fölcusodott tünődéséből, az öreg szolgáló vállára tette a kezét és eddig soha nem tanúsított jó indulattal nézett rá.

— Az ember soha nem tudja, hogy mi történik derék Gireaud gazda. Semmi sem bizonyos ez a világon, csak a halál. A maga gazdája pedig él. Sőt azt is mondják, hogy nagyon jó egészségben él.

— Ah uram! hisz oly fiatal és erős volt! De a bánat, a lelkifurdalás, az megviseli az embert, meg még az éghajlat is.

— No az nem olyan rossz Gireaud, egyáltalán nem rossz! A mi pedig a fölvilágosításokat illeti, a melyeket Sorége grófról kértem, azokra okvetetlen szükségem volt. Tudja, arról van szó, hogy Sorége gróf házasodni szeretne.

— Házasodni! Ah! No lám! Házasodni, Sorége gróf! No tudja uram, én csak egy szegény ember vagyok és Sorége ur gróf, a kinek vagyona, előkelő rokonsága és minden van. No hát, ha nekem lányom volna, hát szívesebben látnám örökre pártában maradni, hogysem annak az urnak adjam feleségül!

Marenval elnevette magát:

— No, ne búsuljon. Azt hiszem, hogy azok után, a miket hallottam, dugába dől a dolog. Köszönöm a fölvilágosítást Gireaud. Mindennek, a mit elmondott, hasznát vehetjük még.

Felöltötte a prémes bundáját, barátságosan intett az öreg szolgának, a ki az ajtóig kísérte és az udvaron keresztül a kocsijához sietett, megparancsolva, hogy Tragómer urhoz vigyék. Négy órára járt az idő. Marenval a kocsi szögletébe húzódva tünődött az ellentétes dolgokon, a melyeket az őt érdeklő egyén felől hallott.

Egyrészt De Frenouse né Sorége gróftól tökéletes gentlemannek tartotta, a ki a fiára csak jó befolyást gyakorolhatott. Másrészt Marie kijelentette, hogy fivére barátja soha sem tetszett neki és hogy inkább furfangosnak, mint nyílt és őszintének tartotta. Végre a legkomolyabb és igazán a legmeggyőzőbb az öreg bizalmas szolgának a fességéből is kiviláglik, de meg őszintén ki is mondott véleménye. Ez utóbbi, mint maga is megjegyezte, csakugyan a legjobb helyen volt arra nézve, hogy lásson és ítéljen. Mert ha igaz, hogy senki sem igazán nagy ember a szolgálója szemében, akkor még ugy sem állhat meg a látszólagos józanág, a fitogtatott jószág és a tettetett őszinteség a bizalmas eseléd előtt, a ki mindent lát és hall.

Gireaud a helyzeténél fogva szinte kénytelenül hűséges megfigyelője volt, ugy a gazdájának, mint a gazdája barátainak. Valamennyit folytonos tünődéseinek a rostájára vetette. Az ő véleménye e szerint alighanem a legmegbízhatóbb. Különben is mennyi valóság a részletekben, a melyeket a

Sorége gróf és Jack közötti érintkezésből az emlékezete megőrizte! Mily vakító fényvel világítják meg a jó barát viselkedését, föl-téve, hogy igaz az, a mire Maren-

val megöleje Leát, de semmiféle érthető okát nem lehetett látni annak, hogy egy másik nőt öljön meg. A jó Marenval, a ki soha sem fényeskedett valami különö-

esületére legyen mondva, hogy a veszedelmre szánta el magát, a mikor csak egy szavába került volna, hogy a nyugalmát biztosítsa. Jó indulata győzedelmeskedett. Megjelentek neki, ugy, a mint csak az imént látta őket, vi-gasztalan, keserű mély gyászuk-ban, Jacknek az édesanyja és a huga, valamint maga a boldogtalan Jack is, száműzve ezernyi mértföld távolságra, kinlódva, meggyalázva, megtörve a meg nem érdemelt gyalázat sulya alatt.

Aztán mintegy varázsútre minden klubbeli barátjai, könnyű életének a pajtásai és az arisztokrácia szép fiatal asszonyai, a kik föl sem vették a dugaszdag volt fűszerkereskedőt, a könnyűvérű szép lányok ragyogó serege, a kik kedvesen tegezték és a kik ugy bántak vele, mint valami jó nagybácsival, de a nélkül a tiszteletteljes bensőség nélkül, amely olyan jól esett volna neki a részükről. Mindezek és azok, a kik ezeken kívül a nézőközönséget képezték, a kiknek a kedveért oly hévvel játszott a szerepét azóta, hogy az üzletektől visszavonult, eléje tódultak, szinte megleveledve és neki ugy tetszett, hogy a sikernek, a hírnévnek mindeme birái rászögzik tekintetüket, mint-ha kérdeznék:

— Mire fogja magát elhatározni? A kezébe veszi-e az elnyomottak sorsát, vagy fölládozza-e az ártatlanságot a kényelemszeretetének? Alkalmunk lesz-e, hogy őt amaz egyéniségek közé sorozzuk, a kik magukra vonják a figyelmet, mihelyt megjelennek valahol, vagy pedig ezután is csak félvállról fogunk vele banni, mint afféle parneművel szokás? Szóval, hős lesz-e, avagy pipogya?

Bnnél a befejezésnél Marenval szinte fölugrott a hintaja párnáiról. A vére arcába szökött, ököltre szoritotta két kezét és hangosan, mintha mindazoknak, a kik kíváncsián, gúnyosan avagy jóindulattal lesték, hogy jötteket mondjanak fölötte, felelő akarna.

— Guayoltok, lenéztek, no jó, majd meglássuk hát, hogy mire képes Marenval! Még ha a hét ördöggel kellene is kikezdenem, a végére járok ennek a dolognak és nem nyugszom, míg föl nem derítem!

A kocsi épp akkor állott meg. Még ezt gondolta magában: — No, most már többé nem hátrálhatok, most már magamnak is szavamot adtam. Lássuk hát, hogy mit szól Tragómer az újsághoz, a mit hoztam neki. Ezzel kiszállt a kocsijából.

HARMADIK RÉSZ.

Marenval szövetségese sem maradt ezalatt tétlenül. A mióta föld körüli utjáról haza tért, nagyon elfoglalták berendezkedésének a gondoljai. Egy gazdag váum, előkelő rokonsággal, minden valamire való klub tagja, ném tanyázhatik, mint valami idegen, a ki hat hónapra telepedik meg Párisban. — Lakást kellett keresni, beosztani kedve és kényelme szerint, belerendezni butárait, lovakat venni, eselédeteket fogadni. Tragómer néhány hét óta valóságos cigányéletet élt, dolgaival bajlódva, a klubban étkezve és rokonait és régi határait fölkeresve.

(Folytatjuk.)

R. C. C.

val gyanakszik. Még nem lehetett tisztára megérteni a dolgot, de körvonalai máris élesen kezdetek kirajzolódni.

Sorége minden kétséget kizárólag bele volt a dologba keveredve. De hogyan? Mi módon? Ez volt a homályos, vagyis jobban mondva, ez volt a titok maga! Abban, a mi két évvel ezelőtt történt, sok volt a megmagyarázhatatlan körülmény, még akkor is, a mikor Lea identitása nem volt vita tárgya. De most? Most teljesen érthetetlen az egész. Marenval emlékeiben följultak Jack kétségbeesett tiltakozásai, a melyeket akkor semmi tekintetbe sem vettek. Mikor Jacket elfogták, Havreban volt. Soha sem bírta egészen világosan megmagyarázni, hogy mit keresett ott. De azt sem bírta magának megfejteni, senki, hogy miért vesztegelt ott huszonegy óráig, ahelyett, hogy a gyorsjárával Amerikába indult volna. Kire várt. A vádló azt mondta: a bűntársára. De miféle bűntársra. Lehetetlen volt kifürkészni. Vajjon Sorége lett volna? Kérdezte magában Marenval, de most sem talált elfogadható feleletet. Ha Sorége bűntárs lett volna, akkor ki lehetett a Marbeuf-utcában talált asszony? Mert azt az egyet nem szabadott szem elől téveszteni, hogy tényleg gyilkosság történt és hogy ha Perali Lea életben van is, egy más valakit meggyilkoltak helyette.

De hát ki mást? És kiesoda? Ime, ez volt a megoldhatatlan esemély. Mert föl-téve azt, hogy Jacknek érdekében állott volna,

sen kitaláló képességével, becsületesen törte a fejt a titok nyitján, de nem volt képes ráakadni. Ette a méreg a szegényt. Jól látta, hogy itt valami titok lappang, de hiába, érezte, hogy földerítése meghaladja az erejét.

Ekkor jőz az eszébe egy fordulata, a szeme elé tárta mindama nehézségeket, a melyekbe a maga elszántából ütköznie kell és a keletlenlenségeket, a melyek ennek következtében a nyakába fognak zudolni. Hogyan! Az ő korában, amikor mindene megvolt ahhoz, hogy boldogan élhessen; óriási vagyon, jó egészség, kellemes társaság, szíves jó barátok és annyi szép asszony, a hányat csak megkivánt; ő azon törte a fejt, hogy egy nagyon kétséges rehabilitáció nyaktörő föladataira vállalkozék, csak azért, mert egy vakmerő legény föllovalta őt és egy szép szerepnek az eljátszásával kecsgettette. De hát a legszebb szerep nem-e a legkellemesebben élni és minden komplikációt távol tartani magától? Az élet oly édes, miért kellene elviselhetlenné tenni az izgalmak és rázkódások által? Nem többet ér-e kényelmesen uszni az árral, mint erőszakosan evezni ellene csak azért, hogy veszedelmekkel és farkasvermekkel fenyegető parton kössünk ki?

Ah! szegény Marenval, azalatt a néhány pillanat alatt, a mig gyakorlati józan elméje önző tanácsokat osztogatott neki, meglehetősen rosszul érezte magát. A sorsa egészen világosan rajzolódtat eléje. Jól fontolóra vette mindazt, a mit kockáztat és be-

TULAJDONKÉP
 Virginianak a rom elmondani. De lek. Az olvasó — a fujta a szemével a ja, hogy az utolsó élnék és furcsa dolgokat párbeszédet a melylyel az iron sikerült érdekessé akkor esetleg kedv vassa az egész nem. Ezért szereti csán, színes részle tőán megírni ezt nem lehet. Mert nem látok benne Ezenkívül nagy Pált és Virginian és nem vinté rá, mint valami ideg komédiáztassam son a történetek csak így:

Unokatestvér y Mandaketten v sek. Örömen tel egyiket láttam, a kétszeres, ha egy csiny koruktól, a péseket tették. babák voltak — mást. Mosolyog egymásra esodál ket. És esőkolozt ha nem is mondt

— No esőkol Virginia a kis t Együtt totyog gypén és egy homokdombos d délutánokon k amely ilyenkor érkezik, még l ölelkezve mente

Gyönyörű vo se rontotta meg a harmatos szó hogy mire lass esunya dolgok róluk. Hogy lyes ez, meg a mondta nyílt hogy Pál az ur szemü nyulán ölelgesse és h mikor a fücsk peltek, együtt

Ez nagyon meg egyenes vna nélkül t utján. Rendes a dolog, már dadog, meg

VASÁRNAPRA VALÓ MESE

IRTA: CSÁTH GÉZA

TULAJDONKÉP Pálnak és Virginianak a történetét akarom elmondani. De valamitől félek. Az olvasó — tudom — végigfutja a szemével a történetet. Ha látja, hogy az utolsó részben valami élénk és furcsa dolog van, — szakgattott párbeszédre például — a melylyel az írók valahogyan sikerült érdekessé tenni a meséjét, akkor esetleg kedvet kap és elolvassa az egészet is. De különben nem. Ezért szeretném igen furcsán, színes részletességgel igazgatóan megírni ezt a történetet. De nem lehet. Mert most igazában nem látok benne semmi izgatót. Ezenkívül nagyon szeretem őket: Pált és Virginiát. Jó ismerőseim és nem vinne rá a lelke, hogy mint valami idegen lényekkel, elkeménykedjék velük a papíron a történetüket. Elmondom hát csak így:

I.

Unokatestvér volt a két gyerek. Mindketten szőkek és egészségesek. Örömem telt bennük, akár az egyiket láttam, akár a másikat és kétszeres, ha együtt voltak. Kicsiny koruktól, amikor az első lépéseket tették, — vastag kövér babák voltak — szerették egymást. Mosolyogva meresztették egymásra esodálkozó nagy szemeket. És esőkoloztak még akkor is, ha nem is mondták:

— No esőkolod meg Pál, vagy Virginia a kis tesvéredet.

Együtt totyogtak végig a kert gyepén és együtt játszottak a homokdombos hosszú sárga nyári délutánokon kersztül. Az alkony, amely ilyenkor csak vaesora után érkezik, még látta őket, amint ölelkezve mentek be a házba.

Gyönyörű volt mindez és semmi se rontotta meg az ő szerelmüknek a harmatos szépségét, ha más nem, hogy mire lassan megnőttek, már csunya dolgokat kezdtek beszélni róluk. Hogy nem való és nem helyes ez, meg az. A Pál apja ki is mondta nyíltan, hogy nem illik, hogy Pál az unokatestvérét a kékszemű nyulánk Virginiát annyit ölelgesse és hogy este a szőlőbe a mikor a tücskök már vigan esiripeltek, együtt sétáljanak.

Ez nagyon fájt nekem, mert még egyenesen és minden huzavona nélkül haladt volna maga utján. Rendesen, amikor megindul a dolog, már nagyra nőtt a fiu és dadog, meg elakad a lélegzete, a

mikor beszél a lánnyal, a lány pedig huzódik és csak később engeddi magát megcsókolni. (Akkor se a száján.) De Pál és Virginia gyermekkoruktól szerették egymást és nem is lehetett másról szó, mint hogy Virginia Pálé lesz. Mikor még csak egész kicsinyek voltak, már Virginia mindenkinek megmondta (ha vendég jött a házhoz, vagy vidéki rokonok): — "én a Pálé leszek, a Pál felesége."

II.

Mint mondtam, alig vették észre hogy tizennégy évesek lettek; észrevétlenül múltak a napok és nem történt semmi, ami a gyerekeket — mintha ugyanazokan delejeség bujna beléjük — eltávolította volna egymástól. Azt hiszem, hogy Virginia okos asszony volt, nem mondtta a kis leányának ezt:

— Pálnak többet ne engedj, hogy megcsókoljon, mert az oly leányra nem szépeket mondanak. Virginia anyja nem mondott semmit. És éppen ez volt az, amin örültem; mert hiába, csak szép az, ha fiu és leány megmaradnak egymás mellett, ami olyan ritka különben, megmaradnak minden állatias és szokásos szerelmi játék nélkül.

Virginia sohase toltta el Pálnak a kezét, amikor a fiu átölelte a karesu derekát és nem fordította el a fejét, amikor hosszú esőkkel sokáig szivta a száját. Nem is haragudott meg egymásra, se igazán, se tettetésből; nem volt szükségük

az ócska tüzre, hogy szerelmüket fölmelegítsék, amint ezt jegyeseknél és házasságnál egyaránt gyakran látjuk. Pál sohse tette a szöpet más lányoknak, hogy Virginia féltékeny legyen és Virginia nem nézett más fiuk szemébe, csak azért, hogy Pál még jobban kívánja.

És lassan mindenki, aki ismerte őket, belátta, hogy ostobaság és gonoszság lenne a két fiatal elválasztani egymástól, amikor annyira egymásnak valók. Az öreg háziorvos mákaeszkodott legtöbbször, végre ő is be adta a derekát és nem fáradzott többé azon, hogy a tudomány miatt, amelyre egykor felesküdt, okvetetlenkedjék. Később, ha megkérték, csak annyit mondott:

— Kérem, a tudomány mai állása szerint nem tanácsos, de mi lehet holnap; erről nem állhatok jót.

Elérkezett végre az idő és beadták a kérvényt. Hogy Pálnak és Virginianak jóllehet unokatestvérek, mégis szabadjon egybeházasodni.

III.

Teltek, múltak a napok, de a kérvény nem érkezett vissza. A sze gény gyerekek egész nap együtt várták a híreket. Igazán bolondság dicsérni őket azért, de úgy volt, hogy egész nap semmire se gondoltak, csak erre. Végre is való igaz, hogy ez nem méltó foglalkozás és lesznek, akiknek nem teszük, hogy Pál és Virginia csak

A pohár.

A mai emberiségnek egyik legnélkülözhetetlenebb edénye az étkezésnél a pohár. Azok, a kik szomjasan isszák belőle a tiszta, jó ízű vizet vagy bort, valószínűleg nem is gondolnak rá, milyen kellemetlen lehetett, mikor még nem ismerték ezt a beces, de már teljesen közönséges kis eszközt. A régi időkben a cinkupa volt a legelterjedtebb ivóedény, amelyet csak jóval később szorított ki a cserép- és majolika-serleg. A főlváltás lassan ment, annál inkább is, mert a majolika kezdetben föllötte drágába került és még drágábbá tette az, hogy gyakran eltört s másikkal kellett pótolni. Negyedik Henrik idejében egy majolika-pohár három-öt frank

volt. Nagyon érdekes az a szerep, amelyet az üveg játszott az asztali edények történetében. Az üveg tudvalevőleg a legrégibb találmányok egyike, amit már a phöniciák is ismertek, de csak később kezdtek asztali edény gyanánt használni. A tizenhatodik századig nagyon kevés üveg pohár és palack volt forgalomban. Az ivópohár a tizenhetedik században három frankba került, amellet durva és átláthatatlan volt. Az üvegpalackokat sokkal később kezdték használni és csak lassan szorították ki helyükből a gazdagok ezüst- vagy elefántcsont-edényeit, az alacsony társadalmi rétegek pedig

(Folyt. a 12. oldalon.)

szerellemmel törődtek. De hát nem jött meg az engedély.

És ők napról-napra sápadtabbak lettek; sokszor reszkettek és lázuk volt, soványodtak is: mindenki látta.

Már maga Pál apja utána járt, hogy intézzék el a kérvényt és sok pénzt adott ki, hogy csak minden jól legyen. De nem lett jól, mert megérkezett a válasz: "nem lehet".

Hiába való volt minden fáradság.

Minek beszéltem el sorba, hogy mennyit szenvedtek Pál és Virginia. Az író ne kizozza meg az embereket, akikről ír és azokat se a akiknek ír: mert talán úgy nagyobb hatást érhet el, de mégis jobb némely dolgokat elhallgatni. Pál és Virginia nem lehettek egymáséi a törvény szerint.

Ekkor azután Virginia anyja, ez a szép, lassan hervadó asszony, aki az ilyen dolgokban határozni szokott — miniszter volt-e, vagy püspök, már nem tudom — és valamit elmondott neki.

Fekete selyemruhában volt a sze gény sápadt asszony. Haját, amely még nem szürkült, simán hátra fésülte. Nagyon szép volt igazán. Aki látta, azt mondhatta magában:

— Ime, egy tisztességes és szeretetreméltó polgárasszony, aki bizonyára kitünően vezeti a házfartást és példásan neveli a gyerekeit. Reszkettett, amíg elmondta a mondanivalóját és tele lett a sápadt arca forró, piros vérrrel. Elmondta, hogy Pál és Virginia tulajdonképpen nem unokatestvérek, mert Virginia leánya nem az ő hitess urától való.

Nem volt hazugság. Virginia anyja valóban becselen feleség volt, bár ezt senki sohase tudta.

IV.

Pál és Virginia kétségbeesetten, mint a sors halálraiteltjei néztek egymásra, mikor megtudták a könyörtelen hírt. Vad vágyak sugára csillogott szép nagy gyermekszemeikben. És Virginia anyja akkor határozta el magát. Megmondta, hogy ő milyen áldozatot hoz értök. Virginia sirt, de elfogadta az áldozatot.

Minden jó lett. Fölharsantak a tavasz trombitái és ők egymáséi lettek egy verőfényes, akácvirágsgazgú napon.

És ez az egész.

Aki mérges gázoktól védi az amerikai fiukat

Ez az ügyes leány naponként ezerhetven gázmaszkot készít a kormány Long Island Cityben levő gyárában. Catherine McCall a legügyesebb maszkkészítő az Egyesült Államokban.

Nem a keresetért dolgozik ekkorra hévvel, hanem, mert félti az amerikai fiuk életét. Kell ennél több?

CATHERINE M'CALL, egyike a legügyesebb leányoknak az egész Egyesült Államokban. Minden testrészét mozgásba hozza, ha arról van szó, hogy az ügyességét be kell bizonyítani.

A McCallék otthonában, New Yorkban, többek közt van egy ezüst serleg, amit Catherine azzal érdemelt ki, hogy egy táneversenyen ő tudta a derekát és a lábait legügyesebben mozgatni. Most nyáron pedig kiderült, hogy a komoly munkától sem irtózik, sőt, hogy ebben is első a társai között. A kormány Long Island Cityben levő hatalmas telepén, ahol hétezer leány készít a nyugati hárszintéren levő amerikai fiuk számára gázmaszkot, ő volt az, aki legnagyobb mennyiségben, legrovidebb idő alatt tudott gázmaszkot előállítani.

A mostani háborús időkben, különösen pedig lányok számára, nagyon sok olyan munka kínálkozik, ami kevés fáradsággal és nagy pénzzel keesegtet. Catherine McCall nem választotta a pénzkeresésnek ezt a módját. Ő igyekezett olyan alkalmazást találni, ahol hazájának igazán nagy szolgálatot tehet. Így lépett be a long islandi gyárba. A szuperintendens jelentése szerint ez a fiatal és kedves leány naponként átlag ezerhetven gázmaszkot készít. Valamennyit a legnagyobb tökéletességgel. Ez, szakértők szerint, hozzászámítva azokat a szerszámokat, amikkel a kisasszony dolgozik, két tonna súlyt tesz ki.

CATHERINE nem sokat beszél arról, hogy miként kell a hazát szeretni s hogy miként kell a haza erejét támogatni s az ügyet diadalra vinni. Ellenben megteszi a kötelességét. S tudja, ha mindenki úgy tesz, mint ő, akkor a hazának igazán nincs mitől tartania. Catherine McCall vékony termetű leány, összesen csak 113 fontot nyom. Az arczsine meglehetősen sápadt. Ha valaki ennek a leánynak a munkáját csak öt percig figyeli, az elég idő arra, hogy akármelyik háborús hiéna a szegyénytől lesüsse a fejét.

Gondolatok.

A fő egy kihálójelben levő emberfej.

A leányod férjét ne gyötörd halálig. Mert nincs nehezebb, mint özvegyet férjhez adni.

Ha jól megy a dolgod, nem tudod megítélni, hogy ki a barátod, csak ha sorsod kezd rosszra fordulni.

A nyomorúságban ismerheti meg az ember legjobb önmagát, nem veszik körül hízlekedők.

Vannak, akik képesek nagy dolgokat művelni. Vannak, akik megértik a nagy dolgok művelőit és elismerésben részesítik őket. Vannak olyanok, kik sem produkálni nem tudnak, sem másokat elismerni nem képesek. Ezek a csatorna töltelékek, kik mindig azon járadoznak, hogy a mások életét megmérgezzék.

Miss Catherine McCall, aki a kormány Long Island Cityben levő gyárában ezerhetven gázmaszkot készít naponként.

A gázmaszk nem valószínű szép látvány. Nem hisszük, hogy akadna leány, aki vállalkozna gázmaszkok készítésére, tisztán csak azért, mert szórakozni akar. Ezt Catherine is nagyon jól tudja. Ellenben azt is tudja, hogy rengeteg amerikai fiu van "odaát", köztük az ő csomó fivére és unokafivére, akiknek egyetlenül segíteni kell.

AFÖLD, ahol a fiuk azelőtt jártak volna "odaát" tele volt virággal, a kék ég mosolygásával, a szellő sóhajlásával. Most azonban azon a pontján a világnak, megfordult az élet. Most halálhőrgés van ott, paripák dübörgése, csatakiáltás, ágyudörgés és ezt az egészet a rettenetes német harci fegyver, az ölé, mérgezett gáz teszi elviselhetetlenné. Igaz, egy gázmaszk nem tartozik a legesinosabb dolgok közé. De Catherine szíve minyanyszor, mikor elkészít egy ilyen védelmi eszközt, megdöbben, mert tudja, hogy most, a megváltozott időben nem esinos, de hasznos dolgokra van szükség. Erre kell a gázmaszk. Megvédeni az amerikai fiukat, akik az egyenlőség, a szabadság, a testvériség, a demokrácia nagy és szent ügyéért szálltak síkra. Mindannyiszor, mikor Catherine McCall befejez egy gázmaszkot, biztos, hogy egy amerikai fiu menekült meg a legrettenetesebb haláltól.

AGÁZMASZKHOZ való anyagot kis koscsik, amelyek miniatúr autómobilokhoz hasonlítanak, szállítják Catherine elé. Eppen úgy, mint az ő asztalánál dolgozó többi lány. Élé. A maszk elejét és rugalmas hátulját, amelynek egy része a viselő nyaka köré, a másik része a fejére kerül, ezek a kis koscsik szállítják. Ezeket kell ragasztószerszettel összeállítani a lányoknak. Ugyanakkor, mikor ezek az anyagok érkeznek, érkeznek meg a kis kannák is, amelyek tele vannak azokkal a kémiai szerekkel, amelyek a maszk úgynevezett összekötő csővébe kerülnek. Ezek a kémiai anyagok biztosítják a friss levegőt a viselő számára. Ennek a csőnek két ága van. Az egyik a szájba kerül és ez elválasztja az

ajkakat és a fogsorokat egymástól. A másik az orrba kerül és ez arra szolgál, hogy a nyakhárttyák szabadon legyenek és óva legyenek a gáztól. Ez a készülék alkalmassá teszi a viselőt arra, hogy úgy vegyen lélekzetet, mintha a szabadban járna. A körülötte hömpölygő gázhullámokból semmit sem érez. Ugy lélegzik, mintha szabad levegőn járna.

A lányok kicsi asztala mellett, vannak a szerszámok. Mert minden egyes darab felrakásához és a többi darabhoz való erősítéséhez külön szerszámok kellenek. Természetesen, ezt a sok szerszámot mind ismerni kell és ezekkel bánni kell tudni annak, aki azt akarja, hogy szép munkát végezzen.

MISS McCall az ezerhetven gázmaszkot elég szép napi munkának tartja, bár készített ő már ezerszázhusz gázmaszkot is egy nap.

"Amennyi erővel elkészíték háromszáz maszkot, annyi erővel elkészíték mindjárt ezret is, mondta a leány. Eddig soha életében nem voltam lusta és nem látok semmi viceeset abban, hogy valaki lassu és nem dolgozik olyan erővel, mint amennyi kitelik tőle."

Ez a mosolygó leány addig, míg valaki, aki pedig magas állású államhivatalnok volt és azért jött a gyárba, hogy a lányok munkáját felülvizsgálja, fel nem világosította őt arról, hogy hétezer leány között ő a legügyesebb és a leggyorsabb, mindig azt hitte, hogy ő is csak annyit dolgozik, mint a társai. Mikor gratuláltak neki a nagyszerű munkához és megmondták neki, hogy ez a módja annak, hogy a szövetségesek fényes győzelemmel kerüljenek ki a háborúból, Miss Catherine McCall elpirult. Azt hitte, mert annyira szerény, hogy talán nem is neki szól ez a nagy dicséret. De azóta se bízta el magát és igyekszik megdönteni az előbbi rekordját. Ami, tekintettel arra az akaratára, ami ebben a fiatal leányban van, valószínűleg sikerülni is fog neki.

A forizmak.

A gyermek az örömök forrása, a béke és szeretet hírnöke, egy kis darab ártatlanság a nagy földtekén, láncszem angyal és ember között, az emberiség új színes virága, mert Isten kertjéből esett a földre, hogy azt díszítse.

Nem jó az embernek nyitva felejteti a száját mert könnyen kirepül belőle az igazság, a miért betörik a fejét.

Az ember keresi magát a végtelenben és a végtelen önmagában.

Sok kicsi sokjéle megy.

Jobb ma egy nő, mint holnap két házasságkötető.

A hozomány mindent pótol s a hozományt nem pótolja semmi.

A világ

Caruso, a világ legnagyobb tenorja, hogyan tanult meg ször Milanoban, melyik szerepeit ki ma nagyon gazlőktől származott val küzdötte fel polcra.

Karuso, a világ legnagyobb tenorja, hogyan tanult meg ször Milanoban, melyik szerepeit ki ma nagyon gazlőktől származott val küzdötte fel polcra.

"Gyerekkorom re emlékszem. Arra mindig örömmel emlékszem, hogy polcban születtem. A mert engem nagyon szerber volt, masinisztá, öcsém. Az öcsésémpől mert esüdes fiu volt, dalolással és kis szerény kis házat."

TIZENEGY esztendősen szép, egy gom volt. Egyszer

Caruso legjobb önéképe. Ebből látszik, hogy énekes létezően rajzó is lehet volna.

szek, vagy éhen vagy mérnök leszek. tottam az éhenbát vágyának teljesedése. Így lettem én a latságokon. lakodm krajcárért. Mondhám most a gazdák köze volt akkor ho

TIZENKILENC nista: Moscovi teréhez, Vergine hangom nagyon g ható, mennyire K éneklés után elha nagy sajnálkozás zódve, hogy soha Tanulásmat tonai kötelezett katona. A tizénh még most is emlé mialatt a zubony állt meg előttem — Mi a fogl — Kapitány legyek.

A kapitány visza hozzám, h alatt is foglalkozt 1895-ben lép darabnak, amely

A világ leghiresebb énekesének életrajza

Caruso sajátkezü karrikaturáival.

Caruso, a világ leghiresebb tenoristája elmondja, hogyan tanult meg énekelni, hogyan szerepelt először Milanoban, hogyan tanulja a szerepeit és melyik szerepeit szereti legjobban. — Caruso, a ki ma nagyon gazdag ember, alacsony sorsu szülőktől származott. Szorgalmas munkával küzdötte fel magát a mostani előkelő polcra.

"Egyszer a nápolyi Szt. Anna templom orgonistája meghallott énekelni és azonnal felszólított, hogy énekeljek - vasárnaponként a kórusban"

KNE HALLOTT volna valaha Enrico Carusoról, a világ leghiresebb tenoristájáról? Mindenki. A híres énekes, akit nemcsak a hangja, hanem a pénze és a gáláns kalandjai révén is szerette emlegetnek, a New York Worldnak egy kis cikket írt, amelyben bizalmas közléseket tesz az élete folyásáról. Caruso önéletrajzából közöljük a következőket:

"Gyerekkorom zsenge idejéből csak kevésre emlékszem. Arra emlékszem, hogy édesapám mindig örömmel emlegette, hogy 1873-ban, Nápolyban születtem. Azért emlegette ezt örömmel, mert engem nagyon szeretett. Apám szegény ember volt, masinista. Két fia volt. Én és az öcsém. Az öcsémről kevés szó esett odahaza, mert csendes fiú volt. Annál több rólam, aki dalolással és kiáltozással betöltöttem a szerény kis házat.

TIZENEGY esztendőskoromban már meglehetősen szép, erős és tiszta kontralto hangom volt. Egyszer a nápolyi Szent Anna templom orgonistája meghallott énekelni és azonnal felszólított, hogy énekeljek vasárnaponként a kórusban. Fizetett pedig ezért nekem óriási összeget, egy lírát. (Husz centet).

Caruso legjobb önarcképe. Ebből látszik, hogy énekes egész bátran rajzoló is lehetett volna.

APAM nem jó szemmel nézte ezt. Félt tőle, hogy valami kóbor művész válik belőlem. Épen ezért a leghatározottabban felszólított, hogy hagyjam abba az éneklést és tanuljam ki a mérnöki pályát. Tizenöt esztendőskoromig tanultam a mérnökséget. De ebben se a száraz matematika érdekelt, hanem a vonalak lágy harmóniája. Akkoriban arra gondoltam, hogy festő leszek. Tizenöt éves voltam, mikor az édesanyám meghalt. Ez eldöntötte a sorsomat. Kijelentettem az apámnak, hogy vagy művész leszek, vagy éhen halok. Erre ő viszont kijelentette, hogy vagy mérnök leszek, vagy éhen halhatok. Inkább választottam az éhenhalás lehetőségét, minthogy életem nagy vágyának teljesítéséről, a művészé levésről lemondjak. Így lettem én vándorló. Faluról-falura jártam és mulatságokon, lakodalmakon, korezmákban énekeltem pár krajcárért. Mondhatom, hogy amilyen sok köze van hozzám most a gazdaságnak és a fényűzésnek, olyan kevés köze volt akkor hozzám.

TIZENKILENC esztendőskoromban egy híres baritonista, Moscino, "felfedezett". Elvitt az ő tanítómesteréhez, Verginehez, aki első hallásra kijelentette, hogy a hangom nagyon gyenge, nem lesz belőlem semmi. Gondolható, mennyire kétségbe voltam esve. Mégis, két próbaéneklés után elhatározta, hogy tanít. Többi tanítványa nagy sajnálkozással tekintett rám és meg voltak róla győződve, hogy soha se lesz belőlem semmi.

Tanulásomat később félbe kellett szakítanom, mert katonai kötelezettségemnek kellett eleget tennem. Egy esztendeig voltam katoná. A tizenharmadik tüzezzredben szolgáltam. Egy szép napon, még most is emlékszem, szép nap sütött és én tele torokkal énekeltem, mellette a zubonyom gombjait fényesítettem, a kapitányom csodálkozva állt meg előttem és figyelte énekemet.

— Mi a foglalkozásod civilben? kérdezte tőlem.
— Kapitány ur, én azt hiszem, remélem, hogy valaha operaénekes legyek.

A kapitány nem szólt semmit, de még aznap délután azzal jött vissza hozzám, hogy talált egy tanítót a számomra, aki katonáskodásom alatt is foglalkozik majd velem.

1895-ben léptem először színpadra. Nápolyban, szülőházamban. A darabnak, amelyben játszottam, nem sőt sikere. Ez levert egy kisé.

Caruso legújabb szerepében "Lodolettában"

VISSZATÉRTÉM régi mesteremhez, Verginehez és az ő tanítása alapján, Eduardo Sonzogno igazgatása alatt, Milanoban, a Teatro Liricoban arattam első, igazi sikeremet. A közönség nagyon kedves volt hozzám és az újságok kritikusai azt írták rólam — well, úgy írtak, hogy láttam, életem hivatását nem tévesztettem el.

Ezután siker sikert követett. Nagyszerű ajánlatokat kaptam minden oldalról.

A "nagy siker" 1898 november nyolcadikán volt: mikor Leoncavallo operájában, a "Bohémekben" először énekeltem Marcellot. Azóta, tudják, mi lett belőlem.

Engedjék meg nekem, hogy az operában való éneklés technikájáról egy-két szót szóljak.

Az operaénekesnek mindeuakelőtt nagyszerű hangjának kell lennie. Azután erős szervezettel, hogy a hihetetlenül nehéz munkát, amivel a szerep tanulások, a próbák és a játék jár, kibírja.

Tessék elhinni nekem, hogy ezek nélkül a tulajdonságok nélkül senki se lehet jó énekes.

A jó énekesnek erősnek kell lennie, nagy testi és lelki erővel kell rendelkeznie s főleg kitartónak, szorgalmasnak kell lennie. Szükséges, hogy az operaénekes a hangját használni tudja, mit csakis úgy tud elérni, ha van mestere, aki állandóan tanítja erre. A művész erre magától a legtrikább esetben jön rá.

PERSZE, kell, hogy a jó énekes jó színész is legyen. Máskülönből nem tud hatást gyakorolni a közönségre. Különből nagyon érdek, hogy mesterem, Vergine májdnem mindegyik szerepre azt mondta, hogy nem felel meg a hangomnak. Sonzogno ellenben valóságos ráérőszakolt, hogy ugyanazokat énekeljem. S hogy mennyire igaz volt, azt semmi sem igazolja jobban, mint a sikereim. Sonzogno nélkül, sose hallottak volna énekelni Angliában és Amerikában. Sonzogno nélkül talán sose lettem volna az, mivé lettem. Bátran őt nevezhetem igazi mesteremnek.

NEM tagadom, kissé ideges természetű vagyok. De ez nem is esoda annál, aki annyi ideje dolgozik operai színpadon. Istenem, mi mindent kell egy operaénekesnek végigcsinálni egy előadás alatt. Szerelemet, gyűlöletet, bosszút kell utánoznia, ezalatt állandóan a karmester pálcáját kell figyelnie, hogy a ritmust és taktust el ne tévesse. S emellett ügyelnie kell arra is, hogy a szerző kívánságainak megfelelőleg járjon el. Ideges vagyok igen, mióta férfi lettem, ideges vagyok, de ez az idegesség szerezte nekem a vagyont, a hirt, a dicsőséget, a művészi magam megbecsülését... Mert ezen idegességem életem nagy mottójának a következménye. Ez a motto pedig: "Mindig teljesítsd a kötelességedet!"

Végül: Önök bizonyosan kíváncsiak arra, hogy a közül a sok szerep közül, amit már énekeltem, melyiket szerettem legjobban? Erre nagyon könnyű és egyszerű a feleletem:

— Egyiket sem. Én minden szerepemet egyformán szeretem.

Mihelyt egy szerepet a kezembe veszek, már szeretem. Különből sem a szerep ugynevezett karaktere érdek, mint ami a színésznel elsősorban számításba jön. Én elsősorban nem színész, hanem énekes vagyok. Természetesen a szerep énekrészei izgatnak leginkább. Ezek az énekrészek pedig egész biztosan jók zenei szempontból, mert hiszen, ha az az opera zenei tekintetből nem jó, akkor nem is osztják ki belőle a szerepeket."

Caruso a "Prófeta" című szerepében

Caruso egyik legjobb szerepében, a Rigoletto hercegében.

Angol iskola

Eljátszottad — elvesztetted jogaidat! — You have forfeited your rights! — Jú hev forfeited júr rájtsz!

Ez a borju egy külföldi tehéntől származik. — This heifer comes from a foreign cow. — Disz heffer kamsz fram e faren kau.

Utazni pénzbe kerül. — To make a journey costs money. — Tu mék e dzsörni kasztsz mani.

A párdue veszélyezteti a vadász életét. — The leopard puts the hunter's life in jeopardy. — Di lepperd putsz di hanterzs lájfi in dzsepperdi.

Csuzban szenvedett, de agg kort ért el. — He suffered from rheumatism but he grew to a green old age. — Hi szafferd fram rumatiizm, bat hí grú tu a grín óld édzs.

Mutatja, mily kitünően tud varrni. — She shows how fine she can sew. — Sí sóz hau fájn sí ken szu.

Tagadja, hogy hazudott volna. — He denies to have told a lie. — Hí dinájsz tu hev told e láj.

De kár, elvesztette zsebkendőjét. — What a pity, she lost her handkerchief. — Vat e piti sí laszt hör henkörösif.

A hadi szemle után a tiszt Is-ten veledet mondott. — After the military review, the lieutenant said adieu. — Efter di militert rivjú di lutenent szed edjú.

Ezeket a széles szallagokat a külföldön vásároltam. — I bought these broad ribbons abroad. — Áj bat dix brad ribbnzs ebrad.

A Phoenix szó görög eredetű. — The word Phoenix is of Greek origin. — Di vord finiks iz af grík aridzsín.

Láttam egy költőt, ki sárga cipőt viselt. — I saw a poet who wore yellow shoes. — Áj sza e poet hú vör jeló szú.

Mily öröm! Elvettük az ellenség minden zsákmányát, habár vitézül védte magát. — What a joy, we took from the foe all the spoils though he defended himself

A MAGAS CIPÓSAROK.

Ez idő szerint, amint tudva van, különösen a hölgyek, igen magas cipősarkon járnak. Ami pedig, miként ezt most ismételtén egy kiváló angol orvos is kimutatta — árt az egészségnek.

A lábfej ugyanis ezáltal helytelen állásba kerül, aminek az a következménye, hogy olyan izmoknak is kell munkát végezniük, amelyek egyébként meg lennének kímélve. Ha ugyanis a cipősarok túl magas, akkor a láb sarka fölemelkedik, aminek viszont az jár a nyomában, hogy a comb alsó fele igyekszik kimozdulni rendes, merőleges helyzetéből. Hogy tehát az előre eső térdek mégis rendes helyzetükben maradjanak, a combok tartó izmainak állandó erős feszülő munkát kell végezniük. De a has és medence is előré nyomakodik a magas sarok révén, s ez viszont a hasizmokat kényszeríti fokozott tevékenységre. A magas sarkok kellemetlen következménye a gyors elfáradás, hiszen közismert dolog, hogy a katonák magas sarkon nem tudnak kitar- tóan gyalogolni.

Kedélyesen.

Falusi bírő: Hé, nem tudja, hogy itt fürdeni, egy forint büntetés terhe alatt tilos!

Fürdőző: Ha csak ez az egész, hát megfizetem az egy forintot.

Bírő: Ugy, na akkor még egy keveset a vízben maradhat.

heroically. — Vat e dzsoj, ví tuk fram di fó al di szpojlsz dó hí difended himszelf hiroikelli.

A bolond felemelte lábát. — The ofol raised his foot. — Di ful rézd hiz fut.

A padló és az ajtó. — The floor and the door. — Di flór end di dór.

Az állattan tudomány. — Zoology is a science. — Zúladzsi iz e szájensz.

Láttam négy csoportot. — I saw four groups. — Áj sza fór grupsz.

Habár köhögött, mégis jól vivott. — Although he was coughing he fought well. — Aldó hí vaj kafing hí fat vel.

Hadd a disznót a vályuhoz men- ni! — Allow the sow to go to the trough! — Allau di szau tu gó tu di troffi!

Mutatok Önnek egy fasort, a mely a kertben nőtt. — I show you a row of trees that grew in the garden. — Áj só jú e ró trisz da grú in di gárden.

A gondnokom némi élelmiszert hozott haza. — My guardian brought home some victuals. — Máj gárdien brat hóm szam vitlzs.

Azok a fondorkodások kegyet- len eredményűek voltak. — Those were intrigues with cruel results. — Dóz ver intrigz vit krúel rizóltsz.

A kalauzt (vezetőt) zsarolás vé-

gett itélték el (volt bűnös). — The guide was guilty of extortion. — Di gájd vaz gilti af eksztörsn.

Nem kétlem, megfogja fizetni adósságait. — I do not doubt he will pay his debts. — Áj úú nat dat hí vil péj hiz dettsz.

A gyermek iskolába jár. — The child goes to school. — Di csájd gósz tu szkúl.

Fáj a fejem. — I have a headache. — Áj hev e hedék.

Disznó a disznótörban régi já- ték. — Pig in a manger is an old game. — Pig in e mendzser iz en óld géu.

Oly köd van, hogy nem vagyok képes a feliratokat elolvasni. — It is so foggy I can't read the signs. — It iz szó faggj áj kent rid di szájensz.

Eleget szántottam ma. — I have ploughed enough today. — Áj hev plaud inaf tudéj.

A tisztelt bíró ur újszülött örökösének fejeस्कéjén ninesen haj. — The newborn heir of his Honor, the Judge, has no hair on his tiny head. — Di núbörn ér af hiz aner, di dzsadsz, hez nó her an hiz tájni hed.

Tudnod kell, ez a kés éles. — You must know this knife is sharp. — Jú maszt nó diz nájf iz sárp.

Üres a poharam. — My glass is empty. — Máj glész iz emti.

Csak találhatnék valami balzsamot bánatom ellen. — I wish I could find a balm for my sorrow.

— Áj vis áj kud fájnd e bám for máj szarró.

Vannak, kik nem szeretik a lazahalat. — Some folks don't like salmon. — Szam' fók dont lájk szemn.

Az őszi rózsák illatosak. — The autumn roses are fragrant. — Di átóm rózesz ár fregrent.

Nem tesszük fel azt, hogy a pásztorok bölcseségek lennének. — Shepherds are not supposed to be philosophers. — Seppórdsz ár nat szuppózd tu hí filazafersz.

A kacér leány meghódított valakit (hódítást tett). — The coquette maid made a conquest. — Di kokett méd méd e konk- veszt.

A déli tenger szigetein cukrot termelnek. — The islands in the South sea produce sugar. — Di ájlendz in di szaut szí prodjusz suger.

Gyakran megyek a kastélyba jó zenét hallgatni. — I often go to the castle to listen to good music. — Áj afn gó tu di kesz tu liszn tu gud mjuzik.

Tamács és Teréz ösémnek és hugomnak a neve. — Thomas and Theresa are the names of my brother and sister. — Tamesz end Teréz ár di némsz af máj brader end sziszter.

Ird válaszatod egy egész oldal fehér papírosra! — Write your answer on a whole sheet of white paper. — Rájt júr enszer an e hól síf af vájt pépr.

Az ifjuság ritkán tudja, miért jó rendszernek lenni. — Youth rarely knows why it is good to be systematic. — Jút rerli nósz váj it iz gud tu hí szisztematik.

Az eddigi példák figyelmes olvasója csakhamar magától is rájön, hogy egyik-másik betű kivételével, melyek az angolban úgy ejtetnek ki, mint a magyarban, minden betűje az angol ábécének bele van fonva az adott mondatokba, és egész tisztán feltűnik a tanuló előtt, hogy és miképp ejtetnek ki az egyes betűk.

TALMUD FINOMSÁG.

Herskovics élelmiszereket hamisít. Megfogják. A hamisítást pontos vegytani vizsgálattal megállapítják és kizárják, hogy mérgező anyagokat is használt.

A tárgyaláson persze tagadja a vádolt, hogy ártalmas szereket használt volna, bár egy kis vizet és gipszet bevall.

Bíró (ráförmed): Mit komédiázik itt. Hiszen pontos vegytani vizsgálattal van bizonyítva.

Vádlott: Boesánatot kérek, bíró ur, ért Ön a kémiához?

Bíró: Én nem, de itt van a vegyész ur, ő ért hozzá.

Vádlott (a vegyész szakértőhöz): Kérem, t. professzor ur, ért Ön a törvényhez?

Vegyész (mosolyog): Én nem értek, de itt van a bíró ur, ő ért hozzá.

Vádlott (a nyakát a vállá közé kapja és a kezét szétterjeszti): És ezt nevezik Önök igazságnak? A bíró ur a vegyészhez nem ért, a professzor ur a törvényhez nem ért, nekem pedig, szegény zsidónak, muszáj érteni a vegyészhez is, a törvényhez is! Gewalt is Gewalt!

Előny.

Szobaasszony (a diákhöz): Én Önnek ezt a szobát nagyon ajánlom, látja kérem, ez olyan szépen sötét, itt nappal komótosan alhat.

A tudat, hogy öregszel, igen kellemes ugyan, de aggodjunk e felett. A gyönyörű éveink gyorsan ha sajnáljuk is, de ezért szükséges kétségbeesni. A nő akaratától függ, hogy gyék észre rajta az évek és ha csak okosan és harminc évvel talán még mint bármely husz éves

Hiszen hányszor hallt midőn ismerőseim "a há- gótt" sugdosták: most, ban néz ki, mint leányka. Ma már ezt minden dicse- kül' elmondhatom, hiszen vegyült hajfürteim már- dik. A fenti dolgot re- vagy husz év előtt mon- hogy az már nem tesz- tehát csak azért említe- ugyanezt — mondhatják- asszonyról. Természetes- hez az asszonyoknak- tenni kell. Egy kis- semmiféle érdemet nem- rezni.

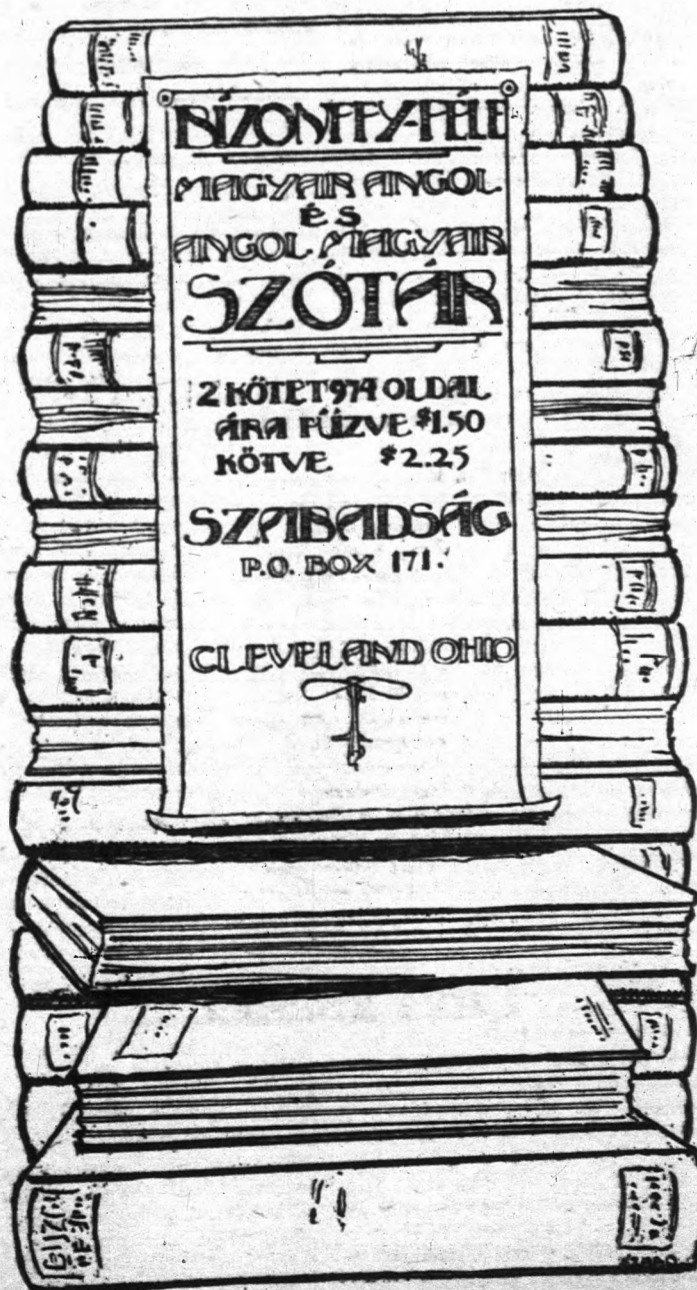
Sok asszonynál az a- mihélt elérte a harminc- évet, már egész- mod- eselekedetében ugy- gát, mintha érezné az- elfeledni látszik, hogy- nak vannak külön- bá- kel magát környezet- vessé teheti. A fiatalsá- gendő, hogy sok- zünk. "Ó egy szép le- vel sok esetben el- van-

Alig pillant
Ezt a szép
Eppen' hogy
Vadhógy
Babát adta
Kékszemű
Avval játsz
Együtt a
Becézte.
Amig ke
Ha megunt
Fejét-lábát

Nőtt, nőtt
S hamar
Hosszu szo
Minden
De a játé

A népszerű

Egyik színész
kapott a minap egy
től. A levélben a
jongé-kis leány a
ket írta:
— Mindezek a
Mester, elhatározta
mely formában kí
Ön iránt érzett na
nek és rokonszenv

A szép öregedés.

A tudat, hogy öregsziünk, nem igen kellemes ugyan, de azért ne aggódjunk e felett. A fiatalság gyönyörű éveinek gyors multját ha sajnáljuk is, de ezért még nem szükséges kétségbeesni. Csakis a nő akaratától függ, hogy ne vegyék észre rajta az évek tünését és ha csak okosan cselekszik, harminc évvel talán még vonzóbb, mint bármely husz éves leány.

Hiszen hányszor hallottam én, midőn ismerőseim "a hátam mögött" sugdosták: most még jobban néz ki, mint leánykorában. Ma már ezt minden dicsékvés nélkül elmondhatom, hiszen öszbevegyült hajfürteim már megengedik. A fenti dolgot rólam már vagy husz év előtt mondták, úgy, hogy az már nem tesz hiuvá. Ezt tehát csak azért említem, mert ugyanezt mondhatják bármely asszonyról. Természetes, hogy ehhez az asszonyoknak maguknak tenni kell. Egy kis munka nélkül semmiféle érdemet nem lehet szerezni.

Sok asszonynál az a baj, hogy mihelyt elérte a harmincadik életévet, már egész modorában és cselekedetében úgy tünteti föl magát, mintha érezné az évek súlyát; elfeledni látszik, hogy minden korban vannak külön bajai, amelyekkel magát környezetétől elválassza. A fiatalság maga eleget ad, hogy sok mindent elnézzünk. "Ő egy szép leány" és ezzel sok esetben el van intézve a

dolog és az elefédtet sok rossz tulajdonságot.

De egy érettkorban lévő asszonynál csak ritkább esetekben említik a szépségét, mint sok hiányosságot fedő valamit. Egy ilyen asszonynak már csakugyan kell oly jó tulajdonságokkal bírnia, a mik minden szépséggel felérnek. Hiszen ő tanulhatta az élet iskolájában, hogy a szépség mellett még vannak egyéb tulajdonságok is, a

melyek a legtöbb esetben annak hiánylát kárpótolják. Először is asszonynak meg kell, hogy legyen az érzéke, hogyan kell tapintatosnak és előzékenynek lennie. Egy fiatal leány már a fiatalságánál fogva is tetszik, de egy éltesebb nőnek arra kell törekednie, hogy magatartásával azt elfelejttesse.

Egy asszonynak arra is kell ügyelni, hogy ruházatának csifiosságával és rendességével elégítse

Mire ügyeljen a mosásnál.

Gyümölcs-foltoknak finom kellemű ruhaneműkből való eltávolítása sok házi asszonynak fejtörést okoz. Igen jó módszer erre a célra a következő: mosószódát keverjen össze vízzel s ezzel dörzsölje be jól a foltokat. A foltok rövid időn belül el lesznek távolítva. Ha a foltok egyikét vagy másikát nehéz lenne a kelméből eltávolítani, tartsa azt forró gőz felett, vagy engedjen át azon forró vizet. Ismétlje ezt az eljárást mindaddig, amíg csak a folt nem lett eltávolítva. S sokszor megtörténik, hogy a tapasztalatlan háziasszony fehér és színes ruhaneműeket mos egyútt. Ez az eljárás a fehér színű ruhaneműeket veszélyezteti. Ily esetben tegye a színesé lett fehérneműket forró vízbe, amelyhez egy csésze ecetet adott s azok újból tiszta fehérré válnak.

Hogy a mosóruhák színüket meg tartsák, a következő eljárást kell követni: Áztassa a ruhadarabokat vízben, amelyhez egy kis adag oxgall-t adott. Egy galon vízbe körülbelül egy teás kanállal kell oxgallt adni.

Színes hadisnyák mosásánál sokszor elvesztik a színüket. Ha azokat megelőző éjjel terpentinnel kevert vízben áztatjuk s a vizet kiesavarva, száradni engedjük, a szín nem fog engedni.

Ruhafoltokat tojás sárgájával is eltávolíthat s a színek nem árt.

Selyem ruhadarabokat ne engedje száradni a mosás után, hanem göngyölje azokat tiszta fehér szövetbe s kezdjen hozzá a vasaláshoz egy félóra múlva, a mikor a ruhadarabok még nedvesek.

ki szépség érzetünket. Az öltözködésnek egy bizonyos fokú hanyagságát fiatal leányoknál sokszor avval engeszteljük, hogy jól áll neki, de egy asszonyt restséggel vádolunk. Nagy hiba az is, hogy mert az asszony haja a szürkébe játszik, már mindegy, akárhogyan van az feltűzve. De-hogynem. Még a valóban öreg asszony is fésülködjön csinosan.

Sok éltesebb kora nő avval is követ el hibát, hogy nagyon is fiatalon öltözködik és ezáltal neveltségessé teszi magát. Az öltözetnek harmonizálni kell a korrallal. Az, hogy egy 35 éves nő ruháit a bokán felül viseli, legfeljebb szóbeszéd tárgyát képezi az ösmései közt, de a nőt nem teszi fiatalabbá. Épp úgy van, ha leányos kálapot hord, vagy nagyon is fel van szallagozva. Sohasem szabad elfelejtenie, hogy ami jól illett a leánynak, az egy nőnél furesának tűnik fel. Mind e külső diszítések helyett arra igyekezzen, hogy belső tulajdonságaival ékesítse magát.

En nem egy 50 éves, sőt 60 éves asszonyt ösmerek, kinek bája magához vonza minden ösmérsét. Kedvességével, szeretetreméltóságával, tapintatosságával, előzékenységével mindenki szeretetét bírja és észrevettem, hogy társaságban a valóban szellemes férfiak inkább vele foglalkoznak, mint sok leánynyal, a kinek kifestett arcoctáján kívül semmi egyebet nincsen.

Éva sarja.

Most is csak a régi,
Szíve is van neki.
Becézte ölelte,
Amíg kedvét lelte;
Ha megunta, elgyötörte,
Szívét-lelkét összetörte.

Tavasz lesz a téből,
A tavaszból lesz nyár,
Leányból, legényből
Szerelmes hitvespár,
A deszkából bölcső,
A selyemből pólya,
A régi játékszer
Bölcső új lakója.
Becézte, ölelte,
Mindig kedvét lelte
S ha valami kis baj érte,

Ugy megfájult szíve érte.
Lehull a levele
Minden rózsafának,
Észre se vesszük, hogy
Az évek elszállnak.
Tegnap vallott első
Szerelmet az ifja,
Ma már két kis galamb
Nagymamája hívja.

És a játékszere
Most is csak a régi,
Csak már nem az övé,
Csak már kölcsön kéri.
Öleli, becézi
Órákig elnézi,
S anyja megy, hogy visszakérje...
Ugy megfájdul szíve érte.

Alig pillantá meg
Ezt a szép világot,
Éppen, hogy a földből
Valahogy kilátszott,
Babát adtak neki
Kékszeműt, róthajut,
Avval játszott ébren,
Együtt avval aludt,
Becézte, ölelte
Amíg kedvét lelte,
Ha megunta, elgyötörte,
Fejét-lábát összetörte.

Nőtt, nőtt mind nagyobbra
S hamarabb mint hitték,
Hosszu szoknyát kapott,
Minden bálba vitték.
De a játékszere

Tarka krónika.

A népszerűség.

Egyik színész illatos levélkét kapott a minap egy fiatal bakfistól. A levélben a művészetért rajongó kis leány a többi közt ezeket írta:

— Mindezek alapján, kedves Mester, elhatároztam, hogy valamely formában kifejezést adok Ön iránt érzett nagyrabecsülésémnek és rokonszenvenemnek s ezért

kérem, egyezzen bele, hogy újonnan vásárolt némesfajú agárkutyánkat az Ön nevére "Gyulának" nevezhessem el. Szívélyesen üdvözli öszinte híve: G. Mici.

A művész egy pillanattal megütöközt a furcsa megtiszteltetésben, de aztán feltalálta magát és a következő levelet írta a kis-asszonynak:

— Igen tisztelt nagysád! — Meghatva olvastam kedves sorait. Nagyon hízogó rám nézve elhatározása, amelyhez természetesen készséggel adom beleegyezésemet. Egyben értesítem, hogy birtokomon lévő fiatal libám egyikét veüze "Mici" névre fogom keresztelni. Szívélyesen üdvözli, stb.

Csekélység.

Koldus (az utéfn megszólít egy arra menő urat): Bocsanat, Schultz ur ajánlott Önöz; — szabad kérem egy kis alamizsnáért.

Ur: Hiszen én nem is ösmérem Schultz urat.

Koldus: Az nem tesz semmit. Én bemutatnám az urakat egymásnak.

e báni for
szeretik a
s don't like
k. dont lájk
sak. — The
rant. — Di
nt.
zt, hogy a
ennének. —
posed to be
brdsz ár nat
ersz.
rhódított va-
). — The
a conquest.
éd e konk-

etein cukrot
lands in the
ugár. — Di
szí prodjusz

kastélyba jó
— I often go
en to good
tu di keszl
ik.

émnek és hu-
Thomas and
mes of my
Tamesz end
f máj brader

egész oldal
Write your
heet of white
nszer an e hól

tudja, miért
 — Youth
is good to be
erri nész váj
tematik.

figyelmes ol-
magától is rá-
k betű kivéte-
golban ugy. ej-
agyarban, min-
ábécének bele
t mondatokba.
tűnik a tanuló
ép ejtnek ki

INOMSÁG.

iszereket hami-
hamisítást pon-
gálattal megál-
hogy mérge-
nált.

erse tagadja a
falmas szereket
r egy kis vizet

Mit komé-
a pontos vegy-
an bizonyítva.
natot kérek. bi-
miához?

le itt van a ve-
zzá.

ész szakértőhöz):
zor ur, ért Ön a

lyog): Én nem
a bíró ur, ő ért

kát a válla közé
szétterjeszti): És
igazságnak? A
zethez nem ért, a
törvényhez nem
g. szegény zsidó-
ni a vegyészethez
is! Gewalt is

ny.

(a diákhöz): Én
bát nagyon aján-
ez olyan szépen
al komótosan al-

VENHAT
ORBAN.

hogyan az
szenvo-
len kezük
akorlatban
ily beteg
nérdék ap-
Egyenesen
kötő dolog
amerikai
és Mills
ai gyógyá-
s lapjában.
polt beteg-
gy minden
nyelt, oly
éket áltott,
rendkívüli
ak be. A
m éves mu-
llami elme-
k és akinek
kokain és
gyezetének
bával nem
ültünést és
olónak nem
sa és táplál-
5 volt és
ntán mutat-
ob betegségi
ésőbb pedig
őt meghalt.
atta, hogy
komolyabb
lso napokon
asztotta el
ásnál aztán
b esodálko-
olva meg-
e meg, a
gen testek
mazott. Az
gyomorban
idegen tár-
között 453
t. 5 kis ka-
gombot, 105
jtüt, 72 sző-
ostüt, egy 4
gyökből álló
yobb gyön-
darabot és
sok kisebb-
összesen te-
rabot. Az or-
rint ily ren-
gen tárgyak
ása, különö-
yobb részük
edelmes volt,
a legnagyobb

— Mi baja lehet?
— Megsebesülése következtében már betegem érkezett a
Como mellé, fölkeresett minket, mint rokonait, de érezve vét-
két, láthatólag szenvedett. Atyám zord, rideg volt iránta,
megvétéssel bánt vele. Én tudtára adtam, hogy megszüntem
szeretni, de mint rokonommal az összeköttetést fenntartom.
— Ön angyal, Adrienne.
— Hiszen már nem volt senkije, folytatá a leánya. Ber-
talanék hidegek voltak iránta, kegyedet elveszté szem elől.
A levelek történetét tudta Zsigmondtól s ez a szegény össze-
törte őt. Ha volna még valaki, aki bizni tudna bennem, mondá
gyakran megjavulnék, hálás, hü és gyengéd tudnék lenni.
— És ön?
— Soha sem feleltem e szavaira, pedig mindannyiszor
feldobogott szívem, ha ily módon hallár őt beszélni.
Sabina esengetett.
— Podgyászoljon gyorsan, mondá a belépő komornának,
aztán a bámuló Adriennehez fordult:
— Együtt megyünk, ne haljon meg Tibáld anélkül, hogy
mindketten meg ne boesássunk neki. Nyujtsen ez nyugalmat,
erőt hosszú küzdelmes útjára, ahova indulnia kellett ily fia-
talon.
Adrienne fölsikoltott örömeiben.
Megtartám Zsigmondnak tett ígéretem, gondola. Ha ösz-
szejönnek, többé nem válnak el egymástól.
Két óra múlva együtt utaztak a Lago di Como felé.
Komoly hangulatban tölték a napot a kupéban, keveset
beszéltek, csak az öreg Tamerlan igyekezett szórakoztatni őket
kik mindketten ugyanazzal a gondolattal, tépelődéssel vol-
tak elfoglalva, életben találják-e még Tibáldot, kinek női
szív teljes gyöngédségével vittek boesánatot.
Végre estefelé Faustin kifáradt és elaludt. Ekkor halkan
beszélgetni kezdtek Sabina és Adrienne. Az est homálya ké-
tes fényt hintett a vidékre s a láthatárt előntő esti nyugalom
békés érzelmeket lopott nyugtalanul háborgó szívükre.
— Milyen szomorú találkozás lesz ez kegyednek a beteg-
gel, — mondá elfojtott hangon, nehéz sóhajjal Gerendyné. Ő
eléggyé meg van büntetve. Annyi so kszép reményeket tekint-

leánya elakadt.
— Milyen kérdé lazas izgatottságban Sabina, midán a
maradt emlékéhez, érzelmeihez akkor is, midán
fánna, mint kegyed. Milyen forrón szeretett Zsigmond ont, ha
nem folytonosan tanulmányozom s éppen oly elfojtott valék
ban mondom ezt önnek, grófné, ki őt két hónap óta majd-
— Használó vér, de nem hasonló szívvél bírtam. Én azon-
souló vér kering ereikben.
— Nem! viszonza halkan Sabina, Tibáld fivére ő! Ha-
nyodása okát.
— Nem hisz neki! kérde Adrienne, kitálalva elhalava.
Sabina néma, elkömlölyödvé tekintett maga elé.
— Nem hisz nekem, nem szabad játszanunk.
— Nem tudja ő titémet? kérde lángpáros arcú Sabina
kiserini akart.
— Nem tudja ő, hogy mielőbb itt legyek, Zsigmond erővel
ellen a vágyam, hogy mielőbb itt legyek, Zsigmond erővel
grófné kezében tartott papírosra pillantva. Nem állhattam
— Egyszerre érkeztem levelemmel, mondá Adrienne, a
leányt, gyönyörködve tekintett szemébe.
volabiról udvozté Sabina, ki maga mellé vonva a szép görög
telve mondák ki egymás nevet. Az öreg Tamerlan kisse tá-
erzett ajkán. Öromtelt mosolyban találkoztak szemük, öröm-
don két gömbölyű kar ölelé at nyakát s meleg nyájas csókot
csak akkor rászódozt össze és ébredt fel elmerültségéből, mi-
vissza. A tengerpárti folyton éi volt árasztva sétálókkal s ő
Közlekedő lépek nesze uté meg fűlt, de nem tekintett
agjában.
— Kérde, hogy szavakba foglalhassa azt, ami szüntelen hullámozott
vagyott embert írsaság után, sóvárgott, hogy kiönlhesse szí-
Több mint két hónapja, hogy teljesen egyedül volt,
hunyt szemét s bősos álomban ringatta magát.
Sabina, kiengedve magát ennek a nyájas hízelgésnek, le-
hatalon
kanyarantott, kejes lassúsággal vonulva át az egész lát-

mokra menő vagyona van, s mindaz rá nézve csekélység,
jelentéktelen dolog. Mit tudta ő, hogy Tibáld könnyelmű,
meggondolatlan, mindent a pere hatalma alatt cselekszik.
Akit szeretünk, arról egyetlen gyengeséget sem hihetünk. Ő
kedvesét képzeletében minden jeles fölé mint legjelesebbet
emelte.
Amily magas fokig emelkedett az egykori rajongás, oly
iszonyu volt csalódása, oly mély lett gyűlölete és a szívében
most érzett megvetés, melyből öntudatlanul hála keletkezett
a másik fivér iránt, kit férfiasabb, komolyabb, realisabbnak
ismert amannál, s mindazon tulajdonokkal felruházva, mi
előtte Tibáldot kedvessé tette.
Gondolni sem akart reá és mégis napról-napra foglal-
koztatá őt annak alakja, egyénisége, vonzalma, mit ő oly
kiméltlenül elutasított, holott érezte, hogy akaratlanul re-
ményt adott neki.
Haragudott magára emiatt. Kacérnak, könnyelműnek
látta magát, ki a-mások érzelmeivel játékot üz s ez eléged-
lenné tette. Tiszta, igaz, kitünő akart lenni ezentul, helyre-
hozni a mult tévedéseit, m oly keserűen fordult ellene. Csak
ott mutatni vonzalmat, ahol az komoly céllal lehet összeköjve
Elhatározta, hogy újra férjhez megy, de csak úgy, ha szíve
szerint teheti, ha lelkének, szerelmének minden óhajtsával
megegyezik a szövetség, ha az teljes kárpótlást nyújthat neki
a multért.
Ily ábrándozásokkal tölté újra napjait. Szerelmem, meleg-
ség után sóvárgó lénye fellázadt az egyedüllét ellen, mit vas-
akaratall erőszakolt magára. Jelenlegi tartózkodási helyén is
elég alkalmá lett volna az ismerkedésre. Nagy szépsége, neve,
megjelenése feltűnt és beszéd tárgya volt Cannesben. Elvo-
nultsága, folytonos egyedülléte érdeket gerjesztett, ismerked-
ni óhajtottak vele, de ő távöltartá magát mindenkitől. Bi-
zonytalan jövőjének élt, a mult eseményei foglalkoztatták.
Egy napon különös eszméje támadt. Két hónapja mult,
hogy Cannesben időzött s azóta egyetlen szót sem hallott a
Como partjáról s Budapestről. Csak hivatalos ügyekben írtak
neki onnét. Egy bécsi újságban olvása, hogy a magyar fővá-

A gyermek egyszerűen...
ta azt, a mi történt. Nem...
dolt arra, hogy szökésbe...
tett, észébe se jutott, ha...
niehe nyugtalanzkodnék...
Hiszen az ember nem...
mindenre, nemde? Kíváncsi...
csak hét éves "az-ember".
Az se jutott észébe, ha...
megesalja a vasuti tá...
mert öcsőbban, kutya...
utazik emberjegy helyett...
hogy a többletet Crinel...
kénytelen megfizetni hely...
kor az ember ilyen kiscsi...
letek elmosódnak.

Bocsánatot kért Crinel...
nejétől, sőt sirt is egy ke...
cára örömeinek, hogy ne...
meglátja nagyszülőit. És...
oly kedves volt, hogy ez...
hódította Crinel asszony...
jét s azok érdeklődése...
zódtak viszonyai felől. E...
Bornichenak küldtek...
hogy megnyugtassák, az...
srtek Péterkét Taraskin...
kik szomorúan készültek...
nyos ünnepekre. Az öreg...
éppen a kis Péter arcá...
köszvényes kezeibe s...
állt vele, hogy jobban...
— A szegény! — moty...
Mit nem adnék érte...
láthatnám! Oh, micsoda...
ság, hogy olyan messze...
lünk! — De e percben...
s ő összerendezte.

Oh!... Mintha a kies...
testestől-lelkestől! És mi...
az ezüstös nevetését is!...
dik, bizonyos, hogy ál...
Washington Gy...

Washington Gy...

Nyolc teljes nap telt el Tamerlanék Cannesbe érkezése óta s Faustín tovább utazásáról beszélt, mi Sabinát észre-
vett minden megdöbbené.
— Mi lesz belőlem, ha Adrienne távozik? mondta leverten
és nagy érzé, hogy Zsigmondnak még emléket is magával viszi.
— Most kitudók magam helyét, monda enyelve Adri-

TIZEDIK FEJEZET.

sem bírtak elosztani.
dett, mit a vén görög enyelgő szellem s olykor cinikus élei-
tőltek az estét, de a két hölgy kedélyére borús árny neheze-
gpartot, hogy Gerendyné lakására menjenek, hol együtt
Tamerlan lépett hozzájuk s nemsokára elhagyák a ten-
kit ily kegyetlenül fél el, megváltoztatva határozatát.
— Egy év! sőt hat év! fájalmassan Adrienne. Ha látja azt,
marad...
után újra beszélünk erről, ha ama szív addig hű és állhatatos
hogy próbára tegyem Zsigmond szívét, a kitűzött idő letelte
genek, habozónak érezte magát. Egy évet tűztem ki arra,
— Szűnjön meg, Adrienne! Kiháta Sabina, ki már is gyen-
relem hűségben.
mél soha sem hevült s mely megsemmisül a viszonzatlan sze-
dem! vonalmat, élve, hűve, hűve az öné azon szív, mely másért
gáson érzem, hogy nem hűlt az ki írta: Zsigmond mever-
s átölelé társnőjét, ki élvezettel dől karjába. Szívének dobo-
— Hígyjen neki. Hívja ide őt, folytatja esdekelve Adrienne
unokafivére szívét marcanagó.
szavakkal esetele a szerelmi bánatot, a szerelmi kín, mi
mint e bájos ifjú leány, ki édes hangjával, halk, dallamszerű
maga védte volna magát előtte, nem tehetett oly hatást reá,
Sabina kéjes érzéssel szorította arcára kezét. Ha Zsigmond
ily dédelgettem én kihalódó szívét.
új tulajdonságait találtam fel önmek: így töltöttük a napokat,
május ajkának mosolyától. Ha Zsigmond kifogyott, én új báj-
rándoztatunk szépségéről, gyönyörű szeméről, csodálatos for-
— Mint unokafivéremet. Együtt szeretünk őt, együtt ab-

A Zsigmondról hallott hírek boldogga tették őt. Maga
sem tudta, miért, jól esett tudnia, hogy az még mindig a
Como partján időz, levert, szomorú, talán ő okozott szívnek
amelyet hába aliatott, hitegetett, melyről hába akarta hin-
ni, hogy az a családás után nem birt szeretni többé; élt, pez-
gett, sóvárgott abban minden: nem hagyta megölni, elnémí-
tani magát. Nem gyűlölködésre, szerelmi volt e szív teremtve.
Olybe érezte a levelet s majd a tenget hullámain, majd
a magasan uszó felhőkön nyugtató szemét, mik kezzelében
a Como partjáról jöttek. A nap jobbról sütött reá s lassu lép-
tekkel haladt át rajta, előtte mellette a balfelől tért, arany-
étra-sugarával behintve a hirtagszöld bokrokat, a fehér po-
rondot; nyájas röpkedéssel időzve egy-egy szögletében a part

Sabina a tengerparton ült olvasva át Adrienne levelet s
arcán iragadtatás ült az abn foglalt híreire. Ujra és újra
elolvasta. Elénk örömet érzett Adrienne jövele felől, kinek
nemcsak akkori nemes tette, midőn levelet küldött, nyerte meg
tokonszenvét, nemcsak bájos egyénisége, hanem mai levele is,
melynek minden szava élt, szellemet, esodálatos józanságot
árult el és oly hangon volt írva, mintha nem ifjú leány, ha-
nem komoly gondolkozásu, tapasztalt asszony írta volna.

A Zsigmondról hallott hírek boldogga tették őt. Maga
sem tudta, miért, jól esett tudnia, hogy az még mindig a
Como partján időz, levert, szomorú, talán ő okozott szívnek
amelyet hába aliatott, hitegetett, melyről hába akarta hin-
ni, hogy az a családás után nem birt szeretni többé; élt, pez-
gett, sóvárgott abban minden: nem hagyta megölni, elnémí-
tani magát. Nem gyűlölködésre, szerelmi volt e szív teremtve.
Olybe érezte a levelet s majd a tenget hullámain, majd
a magasan uszó felhőkön nyugtató szemét, mik kezzelében
a Como partjáról jöttek. A nap jobbról sütött reá s lassu lép-
tekkel haladt át rajta, előtte mellette a balfelől tért, arany-
étra-sugarával behintve a hirtagszöld bokrokat, a fehér po-
rondot; nyájas röpkedéssel időzve egy-egy szögletében a part

rosban figyelmet gerjesztő pisztolypárbaj ment végbe: egy
gróf és fiatal ügyvéd között, mely az utóbbi súlyos megsebe-
sülésével történt. A kezdő betűk föltűntek neki. Önkénytele-
nül Tibáld és Balkányira gondolt, kinek a vasutnál jelentő-
sége kiejtett szavai, hogy még egy fontos ügy tartó-
tatja őt a fővárosban, most önkénytelen észébe jutotatk, bár
okát e párbajnak lehetetlen lett volna neki kitalálnia.

Adriennere gondolt, ki talán Zsigmond és Tibáldról hirt
mondhatna, ha emiatt megkérné őt. A bájos görög leány
számátalanszor megfordult emlékében, nagy rokonszenvet ér-
zett iránta. Ama bátor, elhatározott tett, midőn leveleit el-
rabolta atyjától, völegényétől, hogy neki visszaadhassa, mély
benyomást tett reá. Örömmel érintkezett volna vele. Ugy
gondolt rá, mint egy kedves testvérré, ifjú társnőre, kivel
meleg, őszinte barátságot tudna kötni.

Elhatározta, hogy ír neki s ezt meg is tette. Felkérve őt,
hogy hollétét, levelét ne tudassa a Perzayakkal, sem senkivel;
de írjon neki mindenkiről s különösen önmagáról, kinek sorsa
melegen érdekli őt.

Levelére rövid időn válasz érkezett a Como partjáról.
Nyájas, kedves levél, mint annak irónője. Egyszerű, meleg.
Az ifjúság illatát, a kedély ruganyosságát hozta magával s
bár sok szomorú volt abban írva, Sabinának örömet okozott.

A leánya elmondá, hogy milyen kedvesen lepte meg Sa-
bina levele s hogyha tudta volna, hogy Cannesban időz, rég
meglátogatta volna, miután atyjával folytonosan apróbb és
hoszabb kirándulást tesznek a vidéken, újra és újra vissza-
térve otthonukba, koronként kinyugodva az utazást.

Azután irt unokafivéréiről. Zsigmond egy ideig kísérté
őket; azután egyedül akart menni hosszú utra, de ő lebeszélte.
Majdnem erővel tartá oldala mellett. Eleinte komor, szóta-
lan, gyakran majdnem önkívületi izgatottságban volt, míg
lassan lecsendesült, most ismét velök van a Como partján,
beteg kedéllyel, szenvedő arccal s ő retteg miatta, kit folyto-
nos együttlét alatt szívből megszeretett s aki legkevésbé
sem hasonló Tibáldhoz.

"Róla is kell önnek beszélnem, grófné, folytatá levelét
Adrienne. Ő párbajt vívott Balkányi gróffal Budapestben s

enne. Mást, ki elfelejteti veled az én távozásom...
Sabina félrefordítá fejét.
— Erősen habozik, monda ez este Adrienne atyjának. Ad-
dig nem mehetek el innét, míg Zsigmondnak nem teljesítem
ígéretemet.
— Zsigmond bolond! viszonzá vállvonítva a filozóf. Soha
sem futnék oly asszony után, ki semmiért ily hosszú, unalmas
képzelgéekkel tartana távol magától.
— Ön sem bizik a Perzayakban?
— De nem is szeretem őket. Aki szeret, az megbocsát.
— Minden körülményben alkalmazható ez az elv?
— Vannak kivételek.
— Például, ha Tibáld visszatérne hozzám.
— Ne beszélj róla!
— Gyűlöli őt atyám?
— Miattad. Gyűlölöm az összes Perzay-családot, ezt a
szép külsővel, megnyerő modorral bíró álnok hadat. Kik éde-
legve, szerelemben töltik életüket, virágról-virágra szállva,
az élvezést tartván életfeladatuknak.
— Oly édes szeretni! — monda halkan Adrienne. Atyja
meglepetve tekintett reá, ki gyorsan elhagyva helyét, távozott,
hogy elrejtse a könnyet, mi szemébe szökött, mint rendszeren,
ha a multa gondolt.....
Egy reggel halvány arccal lépett be Sabinához s levelet
nyújtott át neki.
— Olvassa! monda akadozva a fájdalomtól.
A grófné Zsigmond irását ismeré fel.
"Sikerült tartózkodási helyedet fölfedeznem, ír az neki.
Jöjj gyorsan vissza, Tibáld haldoklik, egyedüli vágya még az
életben bocsánatot kérni tőled.
Zsigmond."
— És kegyed, Adrienne, mit fog tenni?
— A legközelebbi vonattal utazom. A haldokló kérelme
szent és végre is, Sabina, ön nem ítél el engem, ha megvallom,
hogy.....
— Még mindig szereti.
Adrienne arcára sűrű könnyek hulltak, társnője elszorult
szívvel szemlélte őt.

Huszonkét kilogramm tulsuly.

— FRANCIA MESE. —

(Folytatás és vége.)

A gyermek egyszerűen elmondta azt, a mi történt. Nem is gondolt arra, hogy szökésével rosszat tett, eszébe se jutott, hogy Borniche nyugtalankodnék miatta. Hiszen az ember nem gondolhat mindenre, nemde! Kivált a mikor csak hét éves "az ember!"

Az se jutott eszébe, hogy így megesalja a vasuti társaságot, mert olesóbban, kutyajegygyel utazik emberjegy helyett, sem azt, hogy a többletet Crinel ur volt kénytelen megfizetni helyette! Mikor az ember ilyen kicsike, a részletek elmosódnak.

Bocsánatot kért Crinel urtól és nejétől, sőt sirt is egy keveset, dacára örömének, hogy nemsokára meglátja nagyszülőit. És e közben oly kedves volt, hogy egészen meghódította Crinel asszonyt és férjét s azok érdeklődéssel tudakozódtak viszonyai felől. Először is Bornichenak küldtek sürgönyt, hogy megnyugtassák, aztán elkísérték Péterkét Taraskinékhöz, a kik szomoruan készültek a magányos ünnepekre. Az öreg asszony éppen a kis Péter arcképét vette köszvényes kezeibe s az ajtóba állt vele, hogy jobban lássa.

— A szegény! — mormogta. — Mit nem adnék érte, ha most láthatnám! Oh, micsoda szomorúság, hogy olyan messze van tőlünk! — De e perében kopogtak s ő összérezent.

Oh!... Mintha a kicsit látná, testétől-lelkétől! És most hallja az ezüstös nevetését is! Oh, álmodik, bizonyos, hogy álmodik! S

ezzel keze fejével megtörölte öreg, könyező szeméit. De nem, nem lehet ez álom mégsem! A kis ember a nyakába ugrott s csaknem belefúllasztotta a esőkjába. Végre mégis magához tért annyira, hogy széket adjon az urnak és hölgy-

nek, akik Péterkét ide kísérték. Egész zavarban van, míg elmondják neki, hogyan utazott hozzá Péter, e szeméi újra könybe láb- badnak s homályozzá teszik szemüvegét. Aztán hevesen magához szorítja unokáját, s aztán Taras-

kin ur következik sorra, a ki ma reggel már sokat dolgozott, de egész fáradtsága jeltünik, a mint unokája friss arccskája az ajkát érinti.

— Mert látják önök, — magyarázza, a mint egy könyvet morzsol szét szemében ő is — mi ugy, de ugy szeretjük ezt a gyereket! És igazán csak a nagy szegénységünk az oka, hogy egyáltalán odaadtuk a nagybátyjának!

Crinel és neje egy tekintetet váltottak egymással s megértették egymást. Crinel ur zsebébe nyult s egy nagy kék bankót vett ki belőle s az asztalra helyezte azt.

— Ez a Péterke tartási költsége, arra az időre, míg a nagyszülőknél van — mondta. — Majd elintézzük a dolgot Pernambut bácsival. Különben pedig — tette hozzá — nemsokára nekem ugy is Marsilleben lesz dolgom s a fiut nem veszem el szem elől, gondom lesz reá.

Képzeltetik, gyermekek, micsoda kedves husvétüi ünnepben volt része a két öregnek! És higyjétek el, hogy őszintébb öröm nem ütött tanyát egyetlen gazdag szívében sem, mint e szegény, elaggott emberekében. A nagymama huslévest főzött, a marseilleiek nemzeti edelét, a bouille á baisse-t s a nagypapa egy üveg jó fehér bort vásárolt hozzá. S az egyszerű ebédet boldogan költötték el, mialatt az április nap vidáman besütött az ablakon s felmelegítette a kis kalandornak a hosszú guggonulástól merev tagjait.

Icinke-picinke.

Volt a világon egy icinke-picinke kisasszony, annak az icinke-picinke kisasszonynak volt egy icinke-picinke kis tehene; azt az icinke-picinke kis tehenet megfejte egy icinke-picinke kis zsajtárba; abból az icinke-picinke kis zsajtárból azt az icinke-picinke kis tejet beleszűrte egy icinke-picinke kis szűrőn egy icinke-picinke kis fazékba; azt az icinke-picinke kis fazekat rátette egy icinke-picinke kis padra, befedte egy icinke-picinke kis fedővel. Volt annak az icinke-picinke kisasszonynak

egy icinke-picinke kis macskája; az az icinke-picinke kis macska odament az icinke-picinke kis fazékhoz, felborította az icinke-picinke kis tejet; ezért nagyon megharagudott az icinke-picinke kisasszony, felkapott egy icinke-picinke kis nyújtófát, ugy megütötte vele azt az icinke-picinke kis macskát, hogy mindjárt megdöglött bele. Ha az icinke-picinke kis macska meg nem döglött volna, talán az én icinke-picinke kis mesém is tovább tartott volna.

Gyerekszájból!

Annuska látogatába megy egy nagynénjéhez, hol esodálatot kélt szép hajával.

— Honnan van oly hajad Annuska, igazán hasonlít a mamáéhoz.

— Én tudom — felel a kis leány. — De azt hiszem, nem a papától, mert neki már nines.

A papa beszélget egy barátjával és bejön Palika jó napot kívánni.

— Nos, kedves fiaeszkám, — kérdezi a látogató, — hány éves vagy!

— Öt! — feleli Palika.

— Szép! És mi akarsz lenni!

— Hat! — válaszol a kicsi és rohan ki a szobából.

Vegytanár: Amice Jámbor, mondja meg, mi történik az arannyal, ha hosszabb ideig szabad levőüi hagyják!

Diák: Elloppják.

Nagy férfiak — árnyéka.

Washington György. (Kár, hog y nem hasonlít teljesen.)

Wilson elnök a kollegiumi diák sapkával.

György, angol király.

Miklós, a kivégzett orosz cár.

A kanonok ur ismerőse.

Molnár Jánosról, a néppárt kanonok honatyájáról vidám dolgot beszéltek a folosón:

Molnár János elhatározta, hogy új butorokat állít be a lakásába. Meg is indult nézni a egy néppárti újság-szerkesztőnek társaságában végigbolyongta a butorkereskedéseket.

A Kossuth Lajos-utca egyik üzletében egy lakásberendezés igen megtetszett Molnár Jánosnak és alkudozásokba bocsátkozott. De sehogy sem tudtak meg egyezésre jutni. A kereskedő száraz üzleti hangon jelentette ki:

— Nem adhatom így, méltóságos uram!

Molnár János tünődött magában!

— Vajjon honnan ismer engem ez az ember, hogy ily szabotossággal tudja titulusomat?

A kereskedő tovább tárgyalt:

— Rosszul megy az üzlet, képviselő ur.

Ejnye! Az újabb címzés még inkább feltűnt a kanonok urnak. Ez az ember határozottan ismeri.

Végre is a hosszú alkudozás alatt annyiszor címezte jobbra-balra a kereskedő Molnár Jánost, hogy a néppárti pap csodálkozva kérdezte meg tőle:

— De hát honnan ismer olyan jól engem barátom?

A kereskedő udvarias mosollyal felelte:

— Az élelapokból, méltóságos uram!

Kis áruló.

Bácsi: Hát te láttad Bandi, hogy a hadnagy megcsókolta Anna kisasszonyt?

Bandi: Én kérem nem tudhatom. Én csak százig tudok számolni.

Kérdés.

Liza (bizalmasan): Tudod-e édesem, hogy már huszonhat éves vagyok?

Róza (kajánul): Még mindig!

A fejedelem talánya.

Baresay Domokos, a fejedelem, egy ízben együtt utazott a bátyjával, Baresay Kálmán hunyadmegyei főispánnal. Éjszaka volt s a vonat a tordai dülő meredkén lassan dőcögött Kolozsvárra. A fejedelem álmos volt, de nem úgy a főispán. Egy darabig diskuráltak arról, az ország dolgaról és a vár megyei eseményekről, de a fejedelem nem bírta sokáig. Leheveredett a vasuti fülke kanapéjára és úgy neki látott az alvásnak, mintha fel sem akarna ébredni Kolozsvárig.

A főispán azonban ne hagyta.

— Sok tréfás dolgot követett el ez a Domonkos világéletében, — gondolta magában, — hát most megtréfálom őt én.

És elkezdett anekdotázni. A fejedelemről általánosan tudott dolog, hogy a jó anekdotáért él-hal, sőt sok népszerű és kacagató anekdotának mestere maga is, s így érthető, hogy zszó sem lehetett a további alvásról.

A főispán egyre ontotta a tréfás történeteket, mikor már kifogyott belőlük, hát azzal mulattatta a fejedelmet, hogy talányokat adott fel neki.

A fejedelem egy darabig csak állta rendületlenül, végre is azonban győzött rajta az álmoság. A főispán, azonban nem adott pardont.

Marci, az életmentő.

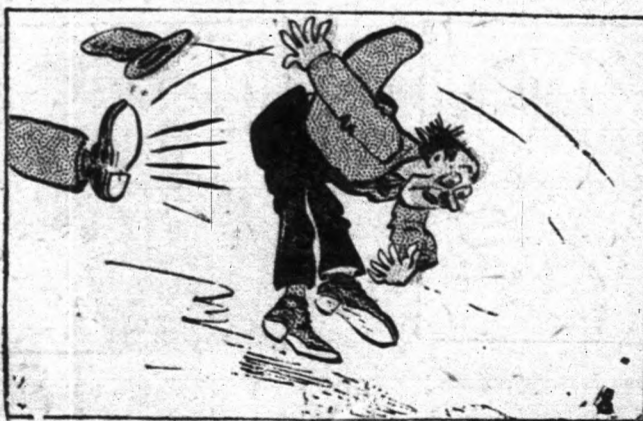
— Nini, két vizbefuló! mentsük meg őket!

— Ugy ni. Gyerünk csak be a kapitányságra.

— Miért állítottak elő benneteket?

— Nem csináltál semmit? Hát akkor mit akarsz itt?!

Igy ment a dolog jóskáig, ideig, majd kacagva mondta: — Te bolond, hisz ezt könnyű megfejteni. A fürj repül, mig te kénytelen vagy a vonaton dőcögni. — Nem találd el! — felelte a fejedelem. — A különbség közünk az, hogy a fürj azt mondja neked: "Pitypalatty!" — én meg azt, hogy: "Menj már alud homlokát, gondolkozott egy ni, vigyen el az ördög!"

Ebből baj lesz.

— Ugy-e mamuskám, a nevelő a baglyok családjába tartozik,

— Ugy látszik, Samuka, hogy a természetrajz megint megzavarta a fejedet!

— No igen, mert úgy vettem észre, hogy a kisasszony sötétben is lát.

— Hát ezt már megint honnan tudod?

— Mert mikor tegnap este a papa benn volt szobámban, egész sötét volt, én semmit sem láttam és a kisasszony mégis azt mondta papának: Miért nem borotválkozik Grün ur? Olyan szurós a szakállal!

Az már más.

— Hogyan, kedves majszter, maga csak esti tizenegy órakor hagy föl a munkával és hajnali négykor már megint hozzáfog? Hisz akkor alig alszik valamit?

— Ej, dehogyan nem. Hiszen tizenegy óráig négyig éjjeli ór vagyok egy gyárban.

Az fiatal asszony.

— Borcsa, az uram hozott egy nagyon szép és kedves hangu kanárimadarat. Tudja maga, hogy mivel kell ezt a madarat étetni?

— Hogyne, nagysága, hangya tojással.

— Helyes, de mindenesetre vigyázzon, hogy jó lágyra főzze a hangyatojásokat!

Világos.

— Látod férjeeském, mielőtt nőül vettél, mindig adtál ajándékot, most pedig nem adsz semmit.

— Hát hallottad azt már, hogy valaki pondrót ad a halnak, ha már horogra akadt?

A pióca.

A néppárti ügyvéd, Kovács Pál, a pártkörében nagy buzgalommal alsózott a néppárti patikáriussal, Buzáth Ferencel. A szerencse állandóan kerülte Kovács Pált, a ki végre minden aprópénzét elvesztette. Egy újabb veszteség kifizetésénél Kovács Pál a tárcájába nyult s egy csomó okmánybélyeget vett elő. Ügyvédbernél mindig van ilyesmi a periratok részére. A néppárti ügyvéd ezekkel az okmánybélyekkel akarta kifizetni a veszteségét a néppárti patikáriusnak. Buzáth azonban nem ment bele a dologba.

— Okmánybélyekkel nem lehet fizetni!

— Miért? Hisz ez jó pénz!

— Azt elhiszem, — felelte a néppárti patikárius, — de ha én is követném a példádát és hivatásos értékcikkkel akarnék fizetni, akkor mit csináltál te — az én piócaimmal!

Érdeklődés.

Tamár urfi kikapott. Félig fojtott zokogással kérde:

— Mamuska, megvert téged a mamád, mikor kicsi voltál?

— Bizony, ha rossz voltam.

— Érted is megverte az anyja, mikor kicsi volt?

— Hogyne!

— És azt is megverték?

— Ugyan ki volt az az utálatos, aki a verést kitalálta.